

Wijkblad Brakkenstein

Mei 2020

Aan de
bewoners
van dit
pand

5e jaargang
nummer 2

In deze uitgave:

- Nabestaanden over het drama van 3 april '45
- Vergeten winkeltjes: kapper Ben Roelofs
- Mijn straat is deze keer het Drostopad
- Jong schaatstalent Evan Leeuwis

Colofon

Het wijkblad Brakkenstein is een uitgave van Stichting Wijkblad Brakkenstein. Het wijkblad Brakkenstein wordt vier maal per jaar gratis huis aan huis verspreid onder alle bewoners van Brakkenstein. Verspreiding van het blad wordt mede mogelijk gemaakt door subsidie van de gemeente Nijmegen. Stelt u geen prijs op bezorging van ons blad, dan kunt u dit laten weten aan Henk Sikking (06 25356417).

Redactieleden

Tino Aldofs
Henk Sikking
Marieke van Halen
Keje Schaakxs
Patricia Verhelst

Redactieadres

wijkblad.brakkenstein@gmail.com
www.mijnbrakkenstein.nl

Advertenties

Tino Adolfs
tino.adolfs@gmail.com

Publicatiedata

2020	sluitingsdatum	Nrs
eind juli	21 juni 2020	3
eind oktober	27 september 2020	4

Bezorging

Tino Adolfs
tino.adolfs@gmail.com
Voor klachten over de bezorging:
Henk Sikking
henksikking@hotmail.com
06 25356417

Aanleveren kopij

Belangrijk:
tekst s.v.p. aanleveren in Word bestand.
Foto's of plaatjes s.v.p. aanleveren als
aparte JPG-bestanden, minimaal 300
dpi.

Oplage

2.200 exemplaren

Drukken en opmaak

Bookbuilders, Nijmegen

Aan dit nummer werkten mee

Freek Snel, Dwarsijker, Dos Olifant, Paul de Jager, Hans Ronhaar, Rogier Teerenstra, Nicoline Wiersma, Renie Hesseling, José van Berkum, Martine Gaal, Bas Simons, Annelies de Wildt, Silvia Thijssen, Marjo Scheffer, Giel Kok, Alex Grooten en Frans Geertsen

Fotografie voorpagina

Hans Ronhaar

Hoe gaat het met u? Het zijn rare tijden nietwaar? Tijden van quarantaine, van weinig tot geen sociaal contact, van onzekerheid. Tijden waarin sommige mensen extra hard moeten werken, omdat ze een vitaal beroep hebben. Tijden waarin u of uw naasten misschien ziek zijn. Veel sterkte als dat het geval is. Maar ook een periode waarin we soms tijd over hebben omdat we juist niet of minder kunnen werken, sporten of uitgaan.

Hoe onzeker de tijden ook zijn, er blijven altijd zekerheden: de lente! Ze is volop aanwezig en trekt zich niets aan van een virus. De vogels geven concerten, die we in deze stille tijden extra goed kunnen horen, het bos is weer groen en in onze tuinen zorgen bloemen voor kleur. Heerlijk. Dat het stil is in de wijk is goed te zien op de foto's op de voorpagina: lege straten...

Voor u ligt een nieuw wijkblad. Weer met heel veel plezier gemaakt! Door externe omstandigheden verschijnen we een aantal weken later dan we gepland hadden.

In het blad vindt u deze keer een enquête. Het wijkblad en de wijkwebsite zijn er voor u, de lezer/gebruiker. Maar wat vindt u eigenlijk van deze media? Wat vindt u leuk om te lezen in het wijkblad? En wat mist u? En www.mijnbrakkenstein.nl, maakt u daar gebruik van? En waarom of waarvoor? We horen het graag van u. Studenten van de HAN Hogeschool maakten deze enquête en voeren de opdracht voor ons uit. Ik doe een beroep op u: wilt u de vragenlijst invullen? Want met de resultaten kunnen we het wijkblad en de wijkwebsite verbeteren, zodat we zoveel mogelijk Brakkensteiners blijvend bereiken en een plezier doen met leuke verhalen, interessante weetjes, gezellig uitjes (als dat weer kan), etc.

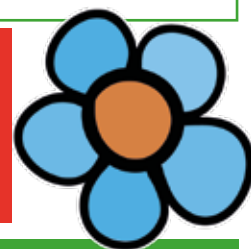
Ik sluit me in dezen graag aan bij onze premier: ik reken op u!
Blijf gezond, help elkaar en veel leesplezier!

Patricia Verhelst

PS 1: In verband met het Coronavirus vindt u géén activiteitenkalenders in het nummer (normaliter treft u deze op een van de laatste pagina's aan).

PS 2: We weten dat veel initiatieven deze weken/maanden niet doorgaan. Maar in het blad leest u ook over nieuwe acties die daarvoor in de plaats komen. Acties om elkaar te helpen en te steunen.

Let op: terugsturen enquête kan tot en met 31 mei
Omdat het wijkblad door omstandigheden later is versche-
nen dan voorzien, kunt u de enquête terugsturen tot en
met 31 mei.
(Negeer de datum van 11 mei, die in de brief staat.)

www.mijnbrakkenstein.nl

is er voor alle inwoners van de mooiste wijk van Nijmegen. Hier blijf je op de hoogte van wat er speelt in de wijk. Nadat je je eenmalig hebt aangemeld, kun je zelf ook berichten en foto's plaatsen. Bijvoorbeeld wanneer je een vraag hebt of iets organiseert. Ben je lid van een club of vereniging? Dan kun je informatie kwijt of de wijkwebsite. Inmiddels hebben we ruim 400 leden.

Wil je iedere vrijdag het nieuws uit de wijk ontvangen? Geef dat aan bij je profiel.
Meer weten?

Werkgroep wijkwebsite: Patricia Verhelst, Annelies de Wildt, Mia Peters, Rogier Teerenstra en Henk Sikking.

Email: contact@mijnbrakkenstein.nl
Voor telefonische ondersteuning: 06-25356417

In dit nummer:

Voorwoord	2
Wijkagent Jan van Uden met pensioen	3
Zoek de bloemen	3
Buurtmoestuin	5
Mijn straat: Drostpad	6
Vergeten winkeltjes: kapper Ben Roelofs	9
STIP voor al je vragen of een praatje	13
Het kan verkeren – 20	13
Bericht van Brakkensteinhofje	15
De wilde speeltuin aan de Kanunnik van Osstraat	16
Prins Stan I weer bouwkabouter	18
Het verdriet van Brakkenstein 1	20
Het weerbare Brakkenstein	23
Groen in de wijk: de ekster	25
Kunstrubriek: Adri Brouwer	26
Bewegen tijdens Corona	29
Het kan verkeren - 21	29
Bedrijvigheid in Brakkenstein: lelijke eendjes	31
Aanstormende talent	32
Inzage in je patiëntendossier	35
Bedrijvigheid in Brakkenstein: de optiek van Marco	37
4 AED-apparaten dag en nacht bereikbaar	38
Tarcisiusschool denkt aan De Veste	40
Ondersteuning vanuit BUUR	42
Wie o wie weet waar o waar	43
De Avondvierdaagse 2020 afgelast	43
Boszicht: hang een kaartje aan de lijn	43
Radboudkoor zoekt bassen	45
Favre huis heette Mariam	45
Mijn ... puntje puntje ... is de beste	47
Feest en activiteiten in de wijk	48
Belangrijke telefoonnummers	51

Wijkagent Jan van Uden met pensioen

Wie dient er nog 44 jaar bij de eenzelfde werkgever? Wijkagent Jan van Uden deed het, hij werkte al die tijd bij de politie. Maar vanaf 1 april geniet Jan van zijn pensioen. Jan, we wensen je alle goeds! Dank voor de goede zorgen de afgelopen jaren!

De redactie ontving het onderstaande bericht van Jan, dat we graag met jullie delen:

‘Langs deze weg wil ik u laten weten dat ik per 1 april 2020 afscheid ga nemen als wijkagent van Brakkenstein en Radboud. Ik ga met pensioen na 44 jaar bij de politie te hebben gewerkt. Ik heb dit een groot aantal jaren mogen doen in combinatie met de wijken Grootstal en Hatertse Hei. De laatste jaren heb ik alleen Brakkenstein en de Radboud gedaan. Ik heb het hartstikke goed naar de zin gehad en mooie contacten overgehouden aan mijn wijkagententijd. Het is tijd om te stoppen en andere dingen te gaan doen. Brakkenstein is een prachtige wijk waar het heel goed wonen is.

Marcel Rutten en Penny Wiss zijn de nieuwe wijkagenten van Hatertse Hei, Grootstal, Brakkenstein en Radboud. Ik wil u bedanken voor de mooie tijd die ik in Brakkenstein heb mogen doorbrengen. Het ga u goed!

Jan van Uden'

Zoals Jan in zijn tekst aangeeft, volgen Marcel Rutten en Penny Wiss hem op. In het volgende wijkblad maakt u kennis met deze nieuwe wijkagenten. We gaan ze interviewen. Wordt vervolgd dus...

Zoek, zoek, zoek... zoek de bloemen

Omdat we z'n allen binnen moeten blijven, hebben we een aardigheidje bedacht. We sturen je op zoek in het wijkblad. We hebben bloemen verstopt. Weet jij ze te vinden? Ga op zoek en tel hoeveel het er zijn. Stuur je antwoord, met duidelijk je naam erbij naar wijkblad.brakkenstein@gmail.com Onder de inzendingen wordt weer een heerlijke taart verloot!

BURENBORREL?

Ontmoet je buren bij BUUR. Elke maand nodigen we een straat in de wijk bij ons uit voor een buurtborrel. Wij staan klaar met een welkomstdrankje, jullie met de gezelligheid. Interesse om met jouw straat langs te komen? Stuur een email naar eetcafebuur@gmail.com of loop een keer langs!

BUUR, Deken Hensburchstraat 2, 6525 VJ Nijmegen. Ingang tegenover speeltuin Brakkefort.

Evers Janssen
tweewielers

Reparatie op afspraak binnen één dag klaar*
Gratis leenfiets, ook elektrisch!

De specialist in fietskarren, kinderfietsen en elektrische fietsen.

Ook voor Brakkenstein hebben wij een gratis haal en breng service.

Dealer van onder andere:
Batavus, Cortina, Gazelle, Loekie, Union.

Evers Janssen Tweewielers
Kan. Pelsstraat 70
6525VZ Nijmegen
024-3552015

info@eversjanssentweewielers.nl
www.eversjanssentweewielers.nl

*mits onderdelen op voorraad zijn

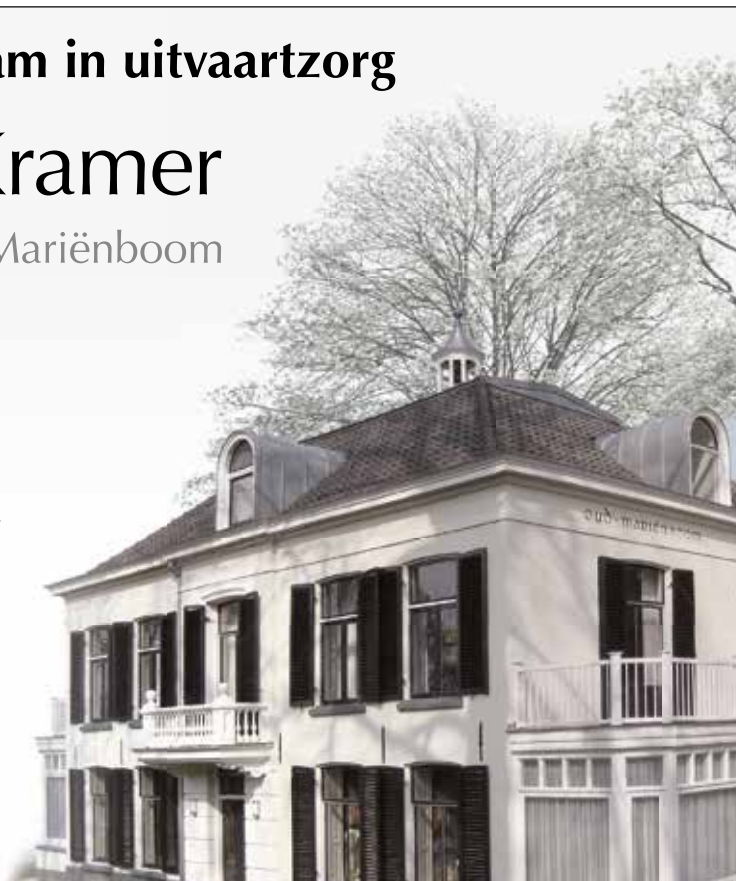

De vertrouwde naam in uitvaartzorg

Klopper & Kramer

Uitvaartcentrum Oud-Mariënboom

Klopper & Kramer is de vertrouwde naam in uitvaartzorg in Nijmegen en omgeving en staat garant voor persoonlijke dienstverlening op het hoogste niveau. Met grote zorgvuldigheid en toewijding zijn wij betrokken bij iedere uitvaart die wij begeleiden en nemen daar graag alle tijd voor. In ons eigen kleinschalige rouwcentrum Oud-Mariënboom aan de Groesbeekseweg bieden wij de mogelijkheid om in een stijlvolle, informele omgeving in alle rust en beslotenheid afscheid te nemen.

Groesbeekseweg 424 | Nijmegen | www.kk.nl | (024) 323 44 44

Buurtmoestuין

Nu zou het er dus van komen. Eindelijk! De meterslange rijplaten die de weide gaan beschermen voor het geweld van de heftruck zijn gelegd. Daar, aan Driehuizerweg, tussen de boerderij en de natuurspeeltuin gaat 'het' gebeuren. Na twee jaar plannen, overleg, uitstel en nieuw onderzoek volgt de aanleg van de buurtmoestuין. De grondwerkers zijn met hun machines aan het werk. Op de achtergrond golft de stuwwal van de Heilig Landstichting.

Anne is een van de initiatiefneemsters van de gemeenteaanvraag voor de aanleg van de moestuin. 'Ik niet alleen hoor', vertelt ze opgewekt. 'Enkelen van onze groep worstelen zich al twee jaar door de procedures. Alle fases van hoop en wanhoop zijn doorlopen. Nu de grondwerkers aan de slag zijn, breng ik ze dagelijks, stipt om half een 'n pannetje met zelfgemaakte soep met balletjes. Eénmaal per week vleesloos.' Rond deze tijd schaften Ramon en Jordy. Ze zijn nog niet helemaal gewend aan die verwennerij van Anne. 'Koffie krijgen we wel eens aangeboden. Niet overall trouwens. Het is niet vanzelfsprekend. Je hebt mensen in soorten en

maten.' Het is duidelijk dat beiden de soep op waarde schatten. 'Lekker mevrouw. Dank u wel', klinkt het.

Welke werkzaamheden voeren beide mannen nu precies uit? 'De plek waar de moestuin moet komen, hebben we afgezet door 4.500 oude tegels vlaksgewijs op elkaar te stapelen. Het optassen van tegels is geen gebruikelijk werk. Nadat we op die manier een soort bak hebben gevormd, voeren

we 200 kuub teelaarde aan. Die komt van Grondbank Dura en is pfas vrij.' Terwijl de mannen aan het werk zijn schalt de muziek van Radio NL. 's Morgens kan het vrij koud zijn. Als het regent schuilen we in ons kantoor', waarbij Ramon naar de cabine van zijn heftruck wijst. 'Ik kan daarin ook de kachel aanzetten om op temperatuur te komen.'

Intussen verzamelt Anne de afwas in haar korfje. Ze blikt nog even terug naar de moestuin in wording. 'Dit is mooi gepland. Over een week of wat kunnen we hier tuinieren. Ik kijk er echt naar uit.' Dat recept van Anne's tomatensoep, met o.a. een scheutje gembersiroop, is trouwens op aanvraag verkrijgbaar.

Jordy (l) en Ramon (r) laten zich graag met koffie en soep verwennen.

Tekst en foto's: Renie Hesseling

Drostpad

Deze keer een straat in de 'rechtersbuurt': het Drostpad. Het is een kleine straat met twaalf huizen. Bij het selecteren van een of meer bewoners van deze straat voor een gesprek, neem ik me voor de laatst komende en de langst wonende te vragen en ook te informeren naar de ervaringen met de rubriek Mijn Straat. Met het januarinumnummer van het wijkblad in de hand bel ik aan bij alle huizen.

Wat zie je als je de straat in loopt?

Ik loop de straat in vanaf de Schepenenstraat. Het is een kleine straat, een ventweg, die parallel aan de Kanunnik Mijllinckstraat loopt. Voor de woningen zijn parkeerstroken en het Drostpad zelf is twee meter breed. Dan een mooi grasveld, met wat struiken en twee bankjes. De straat ligt precies tegenover Winkelcentrum De Fest. Ik zie een blok van zes woningen. Ik tel vijf bomen en vier lantaarnpalen. Volgens Annelies de Wildt, die ik raadpleeg over bomen, is de boom bij de Schoutstraat een acacia. Twee andere bij de Schepenenstraat zijn vermoedelijk meelbomen. De andere twee zijn haar onbekend.

Op 24: José Ariaans doet open en ik vertel over mijn zoektocht. 'Oh, dat weet ik wel,' zegt ze. Ariaans op num-

mer 4 woont er al lang en op nummer 14 wonen ook mensen die er al lang wonen. Laatst komend is een man met een wit bestelbusje. 'Ik lees in het wijkblad vooral de oude, herkenbare dingen. Ook Mijn Straat lees ik wel, vooral als er bekenden in staan,' zegt ze.

Op 22 spreek ik Wendy Kroes. Zij leest de rubriek alleen als er bekenden in staan. In haar tuin staan een paar mooie metalen varens. 'Ja, in de plaats van de buxus.'

Op 20 is niemand thuis. In de tuin staat een blikken man.

Op 18 tref ik Lis Peters die wel mee wil doen aan een interview. Ze is weliswaar niet de nieuwste in de straat, maar de vorige bewoner is de heer Strik, die nu in Brackehove woont. 'Het is misschien wel leuk om hem uit

te nodigen,' zegt ze. Ja, denk ik, een goed idee.

Op 16 tref ik niemand thuis.

Op 14 doet Reijn van Dijk open: 'Ja, ik ben inderdaad een van de oudste bewoners, samen met familie Ariaans.' Hij leest het wijkblad en de rubriek; hij bewaart de bladen zelfs allemaal.

Dan volgt weer blok van zes huizen.

Op 12 is niemand thuis.

Op 10 geen gehoor. Hier woont de man met de witte bestelbus die voor het huis in de straat geparkeerd staat.

Op 8 tref ik Ron Coenen. Hij nodigt me binnen en maakt koffie voor me. Hij vertelt dat hij het wijkblad goed leest: 'Ik ben zelfs vrijwilliger in Heumensoord geworden via een oproep in het wijkblad.' Ik bedenk me hier dat ik ook kan schrijven over de mensen die ik heb gesproken, Ron vindt het

Als je goed kijkt zie je
Fons Strik voor zijn huis staan
op deze foto uit 1968

een goed idee. We praten ook over straatfeesten, die werden gehouden op het plein tussen Drostopad, Schoutlaan, Schepenstraat en Baljuwstraat. Iedereen uit die straten kon daar aan meedoen. 'Misschien moeten we dat weer eens gaan doen,' zegt Ron. In de keuken treft hij voorbereidingen om echt koffie-ijs te maken. Boven het aanrecht hangt een mooi grafisch werk met toepasselijk keukengerei. Ron vertelt er een mooi verhaal bij.

Op 6 praat ik met Mathijs Gerrits. Hij leest het blad/de rubriek soms, vooral de zaken van vroeger: 'Brakkenstein was vroeger meer een dorp. Brenda, mijn vriendin leest het wel, die is hier geboren.'

Op 4 wonen Martijn en Hennie Ari-aans. Met hen praat ik binnen aan de tafel.

Wat er vroeger was

Martijn: 'Hier was vroeger een graan-veld en er liep een zandpad De Fest.' Ik vraag wie de woningen heeft gebouwd. 'Wassink was de aannemer, die woon-de in de Baljuwstraat.'

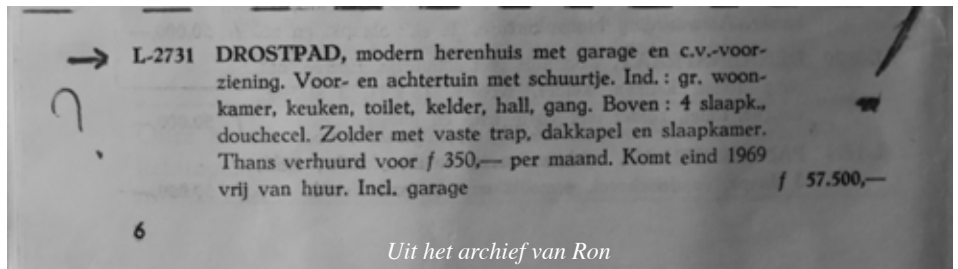
In het digitale archief is niet veel te vinden over Drostopad, wel adresboe-ken van vroeger. De eerste zijn uit 1966. Ik vind er een uit 1971 waar alle bewoners van toen in staan. De Ari-aans wonen sinds 1975 in de straat. Ze vinden het een mooi wijkblad.

Heb je foto's van de straat?

Martijn en Hennie hebben geen foto's van de straat, wel van de carnavalsop-

De familie Lis op nummer 18, anno 2020

Uit het archief van Ron

tochten waar hij vaak aan mee deed, bijvoorbeeld verkleed als Japanner. Hij kent alle prinsen in Brakkenstein.

Maar misschien heeft meneer Strik nog foto's van vroeger, bedenken we samen. 'Zoek hem maar eens op, dat zal hij leuk vinden.' Zo gezegd en ge-daan. Fons Strik woont in Brackehove. Als je voor zijn kamerraam staat kun je Drostopad zien liggen. 'Wij woonden met ons gezin op nummer 18 van 1968 tot februari 2015. Ik heb fijne herinne-ringen. Waarom verhuizen? Het huis werd voor ons te groot en was niet ge-schikt voor mensen op leeftijd. Mijn vrouw Resi vond het extra moeilijk. Zij had als hobby tuinieren, ze wist zeker dat ze de tuin zou gaan missen.' Fons zat lang in het onderwijs. Over het wijkblad zegt hij: 'Ik spel het.' Fons vond in zijn album nog oude foto's en ook nog informatie over Drostopad 18 uit 1968.

Op nummer 2 doet een jongetje open, Keyan en roept zijn moeder. Zij heet Alev en haar man heet Levent. De fa-milie Karahan met hun drie kinderen woont al 10,5 jaar in de straat. Ik heb hier vergeten te vragen wat ze van mijn rubriek vinden. Ze wonen in het laat-ste huis. Als ik doorloop kom ik in de Schoutstraat.

Wat vind je leuk aan de straat?

Ik vraag dit aan Keyan op nummer 2. 'De bomen en de planten' zegt hij. 'En de Aldi,' vult zijn moeder aan. Ik zeg dat hij lekker over het grasveld naar de Aldi kan lopen. 'Nee,' zegt Alev 'er ligt overal hondenpoep.'

Waar erger je je aan in de straat?

Deze vraag heb ik aan verschillen-de bewoners gesteld. Het parkeren is wel een probleem, de laatste tijd wat minder sinds het Disveldpad niet meer

doorloopt naar het ziekenhuis door de bouwactiviteiten.

Het valt me op dat de mensen heel po-sitief naar het wijkblad kijken, ik heb geen suggesties gekregen voor mijn rubriek. De mensen die ik sprak kun-nen vlot vertellen wie er lang woont.

Tekst: Henk Sikking

Fotografie: Marieke van Halen en Hans Ronhaar

Straatnamengids van Rob Essers:

Drostopad

openbare ruimte ID
026830000001024

wijk 18 - Brakkenstein

Raadsbesluit d.d. 12 februari 1964:

ptt post 1978: drostopad

"Drost, (drossaet, drossaart), oor-spronkelijk de bediende, die met de tafelverzorging was belast, la-ter kasteelbewaarder of kastelein. Meestal werd hij meer algemeen tot plaatsvervanger van de heer, d.w.z. bestuurder en leider van het opper-ste gerecht in een streek, onderdeel van het graafschap of bisdom."
(Hendriks 1987)

Rechtersbuurt

wijk 18 - Brakkenstein

"gelegen tussen St. Annastraat, Houtlaan, Kannunnik Mijllinck-straat en Schutterspad"
(Hendriks 1987)

Rechtersbuurt (vanaf 1964), buurt in de wijk Brakkenstein met de vol-gende openbare ruimten: Baljuw-straat, Burggraafstraat, Drostopad, Heemraadstraat, Rakkerpad, Sche-penenstraat, Schoutstraat, Schutter-spade

Vanwege de kapitale villa's in het westelijk deel werd de buurt in de volksmond ook de Goudkust ge-noemd.

Je voelt je vitaal als lichaam en geest in balans zijn.
Faam Vitaal geeft je de energie die je nodig hebt om je goed te voelen en richt zich daarbij op:

- Vitaliteitsadvies
- Coaching
- Voeding
- Beweging

Voor individuen en teams, particulieren en bedrijven.

Meer weten?

Neem een kijkje op: www.faamvitaal.nl.

Of bel direct met Nicoline: 06 - 52 84 94 54.

Jij en FAAM. Vitaal

KAARTEN - SPELLEN - KINDERBOEKEN - CADEAUS

DRUK & VORM

HEIJENDAALSEWEG 241 NIJMEGEN
WWW.DRUKENVORM.NL
INFO@DRUKENVORM.NL
024 - 354 21 44

MA: 12.00 - 17.30
DI - VRIJ: 09.00 - 17.30
f t i @DRUKENVORM

Kinderopvang
op de Campus
Heyendaal

kinderopvang
Heyendaal

🌐 kinderopvangheyendaal.nl ☎ 024 366 00 33

VERGETEN WINKELTJES 3

Kapper Ben Roelofs

Wanneer ik in januari bij Ben Roelofs (junior) aan de deur sta en vraag of hij belangstelling heeft om mee te werken aan onze rubriek Vergeten Winkeltjes is hij meteen enthousiast. Ik ben als 5-jarig jongetje nog door zijn vader geknipt. Wanneer ik een paar weken later terugkom, laat hij me vol trots een foto zien van de stoel, waarin ik in 1956 door zijn vader geknipt ben.

Een jonge kapper

“Mijn vader was afkomstig uit Elst en had twee zussen. Zijn moeder overleed al op jonge leeftijd, waarna zijn vader hertrouwde met een moeder van zeven kinderen. Mijn vader begon al te knippen voor één gulden in de week bij een kapper in Arnhem toen hij veertien jaar was, terwijl hij als leerling-kapper nog drie avonden per week naar de avondschool ging.”

Ben Roelofs senior in een interview met de Gelderlander op 21 juni 1988:

“Zolang ik niet beef, blijf ik knippen. Nu zijn er ook tondeuses, terwijl ik alles met het schaarje heb geleerd. Toen ik in Arnhem werkte kwamen er veel mannen, die geschoren wilden worden. Iedere morgen had ik ook een vaste route om klanten aan huis te scheren. Op een dag bleek een van hen die nacht te zijn overleden, maar mij werd wel verzocht hem alsnog te scheren. Hij lag aan de verkeerde kant van de bedstee, dus moest ik er helemaal overheen klimmen. Ik kwam er met mijn korte armen nauwelijks bij. Op een gegeven moment raakte ik zijn buik, waardoor de overledene plots een diepe zucht slaakte. Ik schrok me natuurlijk wezenloos en ben hard weggerend en niet meer teruggegaan. Wat wil je, ik was net zestien. Als het aan mijn vader had gelegen, was ik nooit

kapper geworden. De hele familie zat bij de Nederlandse Spoorwegen. Maar ik droeg een bril en werd afgekeurd en ik heb er nooit spijt van gehad. Ik zelf had meer succes om mijn kinderen voor het kappersvak te interesseren. Vier van de zeven kinderen zijn kapper geworden: drie dochters en een zoon.”

Ben Roelofs sr. met op zijn arm Ben jr. en zijn dochters Bets (l) en An(r) in 1948 voor hun huis aan de Brakkensteinweg

Ben komt naar Brakkenstein

Rond het begin van de oorlog leert Ben sr. de Brakkensteinse Dien Rademakers uit de Gerardsweg kennen en blijkbaar bevalt de kennismaking, want ze trouwen op 22 juli 1943 en gaan op de Scheidingsweg wonen, op de bovenverdieping bij oom The Rademakers en tante Nok Verstegen. Ben werkte toen in het Canisiusziekenhuis als kapper. Wanneer hij op 22 februari 1944, de dag van het bombardement van Nijmegen door de Duitsers in zijn witte kappersschort wordt aangezien voor een verpleger, moet hij meteen meekomen om te helpen bij de vele slachtoffers.

Van Brakkensteinweg naar Heyendaalseweg

Enkele jaren later, op 24 september 1947, de geboortedag van zijn zoon Ben, begint hij in de voorkamer van hun woning aan de Brakkensteinweg 14 zijn eerste kapperszaak voor heren. In 1958 verhuist het gezin naar de Heyendaalseweg 203, op de hoek van de Gerardsweg, pal tegenover de Vivo en slager Theunissen. Ze betrekken het pand van drogisterij Jacobs, die naar het ruimere pand aan de overkant van de Heyendaalseweg verkast.

Nieuwsgierige kinderen tijdens de opening van de zaak aan de Heyendaalseweg in de zomer van 1958

Meer dan een kapper

“Mijn vader was een gemoedelijke vriendelijke man, die heel goed wist dat het niet alleen draaide om het knippen. Brakkenstein was in die tijd een dorp waar iedereen elkaar kende. Nogal wat klanten die geknipt wilde worden, hadden daarnaast ook de behoefte aan een praatje waardoor je van alles hoorde over het wel en wee van de buurt, maar discretie stond bij hem altijd voorop.”

Een verenigingsman

De in 1919 geboren Ben was bijzonder actief in het verenigingsleven. Hij was in 1962 één van de oprichters van de Platte Knip en vervolgens jarenlang actief als bestuurslid. Hij was ook medeoprichter van de stichting Sint Michael, die begon als wandelvereniging maar al snel uitgroeide tot een grote organisatie met een eigen drumband die ook tal van recreatieve en sportieve ac-

tiviteiten organiseerde, variërend van tafeltennis tot disco. Daarnaast was het verzamelen van postzegels een hobby van hem. In 1988 werd hij onderscheiden met de zilveren eremedaille verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau vanwege zijn jarenlange carrière in het kappersvak en zijn activiteiten in het Brakkensteinse verenigingsleven.

*Ben Roelofs geriddderd op
maandag 20 juni 1988*

Van herenkapper naar dames- en herenkapper

“In de jaren 60 begonnen mijn zussen An en Bets boven in de keuken met het kappen van dames en wat later begon Bets een dameskapsalon, Maison Betty, aan de achterkant van de zaak. Mijn zus Aggie hield na de dood van onze moeder het huishouden draaiend en werkte daarbij samen met Bets, tot aan hun huwelijk, ook in de kapsalon. Ook zij had de opleiding voor dameskapperster gedaan. Na mijn militaire dienst kwam ik in het voorjaar van 1969 bij mijn vader in loondienst ook in de dameskapsalon werken. In het leger knipte ik de soldaten voor 1 gulden en de hogere rangen voor een rijksdaalder, maar ik had de opleiding voor dames- en herenbediende gedaan. Mijn vader knipte zijn leven lang uitsluitend heren. Uiteindelijk nam ik de zaak in 1985 over en maakte ik van de heren en damessalon één bedrijf: kapsalon Ben Roelofs. Bij de heren gaat het om knippen en scheren, maar bij de dames komt er naast het knippen meer

bij kijken zoals kappen, watergolven, verven, permanenten en föhnen. Ik ben toen “heel modern” ook op afspraak gaan werken, al heb ik nooit een pinnapparaat gehad. Mijn vader bleef nog wel wat uurtjes in de zaak werken tot 1990.”

Bijscholing

“Wij waren een kapperszaak voor klanten van 1 tot 100. Veel van mijn klanten waren al klant van mijn vader. Voor extreme kapsels moest je niet bij ons zijn, maar we hielden uiteraard wel de trends bij op het gebied van de haarmode. We volgden dan een bijscholing, die vaak verzorgd werd door leveranciers van grote merken zoals Wella en L’Oreal. Daar werden dan nieuwe modellen gepresenteerd en aangeleerd. Ook leerden we in Rotterdam ooit hoe we een toupetje moesten aanmeten.”

De jonge Ben jr. aan het werk

Benodigde papieren

“Vroeger moest je ook nog papieren hebben. Eerst volgde ik 2 jaar lang 5 dagen per week op de dagschool in Arnhem de opleiding tot damesbediende en vervolgens 1 dag per week de 3-jarige opleiding tot herenbediende. Als je een eigen zaak wilde beginnen had je het patroonsdiploma nodig, een bewijs van vakbekwaamheid. Tegenwoordig is het een vrij beroep en kan iedereen zonder papieren voor zichzelf beginnen. De boekhouding heb ik overigens altijd zelf gedaan.”

Klanten uit de wijde omgeving

Hoewel kapsalon Roelofs een echte wijkkapper was, kwamen ook veel van zijn klanten van buiten de wijk. Denk aan werknemers van de universiteit en het Radboudziekenhuis, maar ook mensen uit wijken en dorpen in de omgeving, zoals Malden, Mook en de Landstichting. Daarnaast kapte Ben jr. op woensdagmorgen enkele jaren bejaarden in het Dienstencentrum in het schoolpaadje en 27 jaar lang op maandag samen met zijn vader en donderdagmiddag in zijn eentje bij Kalorama in Beek.

*Vader Ben en zoon Ben
gebroederlijk aan het werk*

Concurrenten en nevenverdiensten

“Concurrenten waren er eigenlijk niet, althans ze werden niet als zodanig ervaren. Chris Prudon, die later verderop in de straat voor zichzelf begon in het pand van Piet Leenders naast bakker Koster, was eerst leerling-kapper bij mijn vader. Verder had je Chérar (Gery Lamers red.) in de Kanunnik Boenenstraat en Pietje Leenders, de dameskapper. Als Piet op vakantie ging vroeg hij altijd of wij zijn klanten wilden kappen. Mijn vader verkocht in de zaak naast kaartjes voor de Carnavalsavonden van de Platte Knip overigens ook sigaretten en hoogtezonnen en hij repareerde ook scheerapparaten. Hij rookte als een schoorsteen en ook tijdens het knippen werd er gewoon doorgerookt en de gedoofde sigaret herhaaldelijk weer aangestoken.”

De kindermiddag

‘Op woensdagmiddag was het kindermiddag, er werden dan uitsluitend kinderen geknipt voor een lager tarief. Die werden dan door de moeders naar de

Kapsalon Roelofs

kapper gestuurd, waardoor er bij ons voor de deur tientallen kinderen rondhingen en wij min of meer fungeerden als een soort kinderopvang. De kinderen kregen dan een nummer op hun hand geschreven en mochten buiten gaan spelen totdat hun nummertje werd afgeroepen. Vervolgens werd de knipbeurt in een boekje genoteerd en werd er eens per maand afgerekend.’

Kleinschaligheid voor alles

“Ik heb wel altijd de voorkeur gegeven aan kleinschaligheid. Ik had 1 medewerkster, dat vond ik wel genoeg. Mijn vader zei dat een kapper overal over mee moet kunnen praten. Over het landelijke en regionale nieuws en na-

tuurlijk over wat er in de wijk speelt. Mensen kwamen niet alleen voor een knipbeurt, maar ook voor een praatje. Vroeger lieten sommige wachtende klanten anderen zelfs voor gaan, omdat men nog druk met elkaar in gesprek was. Elke klant had zijn eigen verhaal. Veel anekdotes gingen over voetbal, politiek en ziektes. In feite ben je als kapper ergens ook een maatschappelijk werker. Maar over de gesprekstof trad ik nooit in details naar buiten. Een goede kapper hanteert de schaar met verve, maar heeft ook en vooral een luisterend oor en kan zwijgen als een graf.”

Ben Roelofs jr. met zijn vrouw Hannie tijdens het interview op 16 maart jl.

Onze oproep betreffende de rubriek Vergeten Winkeltjes leidt nog steeds tot enthousiaste reacties. Sommigen mensen komen met anekdotes aanzetten, anderen leveren foto's of namen aan van ondernemers uit het Brakkensteins verleden. In het volgende wijkblad halen we herinneringen op aan Slager Vrolijks van de hoek Driehuizerweg/Gerardsweg. Mocht u leuke anekdotes weten, oude foto's hebben en deze willen delen met de bewoners van deze mooie wijk, stuur dan een berichtje naar wijkblad.brakkenstein@gmail.com

Ben Roelofs senior en Dina Rademakers kregen 8 kinderen. An (75), Betsy (74), Ben (72), Hans (in 1949 binnen een dag overleden), Agnes (overleden in 1983 op 43-jarige leeftijd), Hans (overleden in 2011 op 58-jarige leeftijd), Tonny (64) en Rob (62). Dina overleed op 30 november 1972 op 54-jarige leeftijd en Ben sr. op 9 april 1992. Hij werd 73.

Ben Roelofs junior stopte in oktober 2012 kort na zijn 65e verjaardag en woont samen met zijn vrouw Hannie Willemse nog steeds in de wijk, op een steenworp afstand van de voormalige zaak en zijn ouderlijk huis. Hun zoon Bart woont met zijn vrouw en hun twee kinderen om de hoek en dochter Ellen met haar man en hun 2 kinderen in Hatert.

Tekst: Tino Adolfs

Foto's: fam. Roelofs en Hans Ronhaar

Markant Talenkursussen

Frans, Engels & Nederlands

Kursus van 16 lessen (24 uren)

Kursus van 10 Dagen (30 uren)

Kursus van 1 Week (28 uren)

Gesprekscursus Duits - Inburgeringskursus - Bijlessen

Tel: 06 - 30 36 53 68

BAKKERIJ HOLLAND

BELANGRIJK NIEUWS!!

Nu elke zondag open!!

van 08.30 tot 12.00 uur

Nijmegen: Sint Jacobslaan 277
Tel. (024) 355 07 08

Wijchen: Lepelaarstraat 6a
Tel. (024) 641 26 90

www.bakkerij-holland.nl

ACTIE
Woonhuisventilatie
Itho CVE ECO FAN
+
Draadloze zender
€ 194,99

vakhandel Janssen
sanitair • c.v. • elektro

itho daalderop
Climate for Life

***Bespaar € 45,- tot € 65,- per jaar aan energiekosten**

Oude Molenweg 137
6533 WH Nijmegen

Tel: 024 - 350 28 30
Fax: 024 - 350 28 31

info@vakhandeljanssen.nl
www.vakhandeljanssen.nl

De Bouwkabouter
Groot in verbouwingen en klussen

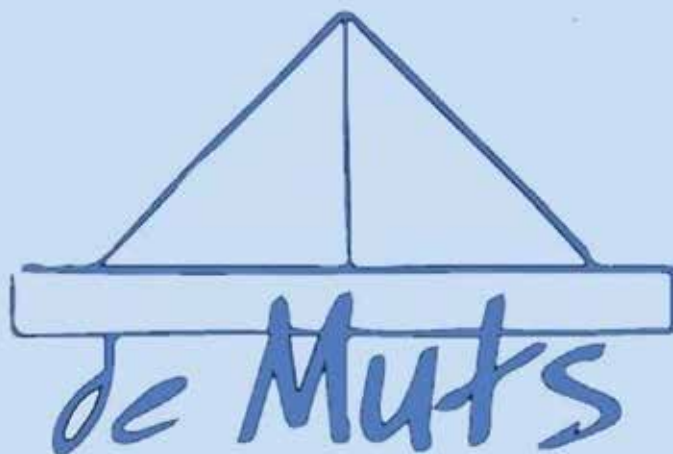
Ontluisterde Prins Stan 1e
nu weer uw vertrouwde
Bouwkabouter!

Hatertseweg 163
6533 AE Nijmegen

www.bouwkabouter.nl
info@bouwkabouter.nl

tel. 024 78 51 627
tel. 06 173 22 373

Feestje? Vraag naar onze mogelijkheden

Het gezelligste buurtcafé van Brakkenstein

**DE DAMES VAN DE MUTS WENSEN ALLE BRAKKENSTEI-
NERS HEEL VEEL STERKTE IN DEZE MOEILIJKE TIJD!**

Café de Muts
Tamara & Mellanie
Heyendaalseweg 280
6525 SL Nijmegen
024 - 355 83 61
info@cafedemuts-nijmegen.nl

Stip-lijn: voor al je vragen of een praatje

In deze tijd van corona loopt het leven heel anders. Veel mensen zitten alleen thuis. Op dit moment kunnen oudere, zieke en kwetsbare mensen wel wat extra steun gebruiken.

Heb je een vraag of wil je praten?

Bel dan de Stip-lijn op telefoonnummer 024-3502000. De lijn is bereikbaar van maandag tot en met vrijdag van 9.00 - 17.00 uur. Medewerkers van de Stip (onderdeel van Bindkracht10) staan voor je klaar. Ze bieden hulp, luisteren en geven advies.

Ook voor zorgen of een andere taal

Je kan de Stip-lijn ook bellen om te praten of met je zorgen. Ook kunnen we zorgen dat iemand helpt bij het opzetten van een telefoonkring. Dan kun je praten met mensen uit de buurt. Wil je liever praten in een andere taal? De Stip-lijn zorgt dat iemand terugbelt die jouw taal spreekt. Het is ook mogelijk om digitaal informatiemateriaal te krijgen over corona in een andere taal.

Coronavragen

Mensen die thuis in quarantaine zitten, kunnen voor een luisterend oor bellen met het Rode Kruis 070-4455888. Heb je vragen over corona? Bel met de GGD op het speciale nummer 088- 1447272.

Hulp aanbieden

Wil je zelf contact zoeken of iemand helpen? Er zijn veel mogelijkheden, zoals de app Nextdoor. Of kijk op www.wehelpen.nl, de Whapp.nl app of op de facebookgroep coronahulpnijmegen voor vraag en aanbod. Ook Buur biedt hulp. Kom je er niet uit of wil je liever praten? Bel dan de Stip-lijn.

Heb je geldvragen?

Ben je handig met de computer? Gebruik dan onze Android app Budget de baas voor geldzaken. In de app kun je jouw financiële vraag stellen of een foto van een brief opsturen. Je ontvangt dan uitleg over wat je kunt of moet doen. Je vindt Budget de Baas in de Play-store. Kom je er niet uit? Je kunt altijd bellen met de Stip-lijn. Heb je geldzorgen, bel dan met de Financieel Experts op 024-3298001.

Meer informatie?

Op www.bindkracht10.nl/bindkracht10-en-corona vind je altijd onze nieuwste informatie. En niet vergeten: heb je een vraag of wil je praten? Bel van maandag tot en met vrijdag van negen tot vijf met de Stip-lijn op 024-3502000!

Het kan verkeren (20)

Heeft u de Carnavalsoptocht in ons dorp ook meegelopen? Of misschien langs de route gestaan of vanuit de warme huiskamer meegenoten? Het is toch wat om als wijkdorp zoiets in deze tijd nog steeds voor elkaar te krijgen. Er viel geen wanklank te bespeuren. Nou ja, om heel eerlijk te zijn, vond ik de afstand tussen de verschillende groepen wel erg groot. Ik vroeg me herhaaldelijk af of de optocht al voorbij was. Telkens als ik een kopje thee wilde gaan zetten, riep mijn vrouw me terug en dat een keer of acht. Ik zag de Prins ook niet, of zat hij soms bij het Jeugdkabinet op de wagen? Het is ergens natuurlijk wel jammer dat de Prins geen echte Brakkensteiner was. Nee, begrijp me niet verkeerd, er was niks mis met deze prins, althans dat hoop ik, hij leek me wel goed gemutst. Natuurlijk moet je blij zijn dat je een Prins hebt, maar het zou toch wel leuk zijn als we weer een Prins van eigen bodem zouden krijgen, van welke kleur dan ook. Het is anders net zoiets als een geïmporteerd koningshuis. Ik was overigens bij deze tweede optocht in korte tijd wel bang voor een verstorend element, maar gelukkig, helemaal niets van dit alles. Zelfs geen afro-pruiken, Indianen tooien of geishapakjes, het Carnaval alhier is dit alles bespaard gebleven. Maar er dreigde meer gevaren! Je zult toch maar van die gasten in je wijk hebben wonen die er een heus Verkleedfeest van willen maken. Hoe gek wil je het hebben? Ik heb gelukkig ook geen spionnen kunnen ontwaren van de nieuwe geheime dienst, het Korps Ondergrondse Zuiverings Politie, maar die zaten waarschijnlijk massaal in het Brabantse. Daar schijnen overigens meer kledingvoorschriften te heersen dan elders, met name in den Bosch waar soberheid en gelijk-schakeling domineren, terwijl het richting Limburg en Duitsland allemaal niet gek genoeg kan zijn. Wij hier in ons dorp vormen een soort mix. Maar goed, Den Bosch doet het op zijn eigen manier, maar pleegt dus in feite censuur en als ik ergens niet tegen kan is het censuur, waar, wanneer en door wie dan ook. Anderen die het beter denken te weten en de vrijheid van meningsuiting de das om willen doen. Dat is pas echt dodelijk, dan krijg je een verwurgende eenheidsworst. Stel je voor dat je dit met een columnist gaat doen. Dat de redactie zegt ho, hier moeten we eerst even naar kijken, of erger, aangeeft dat je maar even een andere column moet schrijven. Zo van, we zijn erg voor diversiteit en inclusief, maar nu even niet. Maar ik dwaal af. Een prins van eigen bodem dus. Blijkbaar is dat nog niet zo simpel. Ik weet misschien wel een geschikte prins. Ik zal hem eens verwittigen. Hij kan het, woont al wat jaren in de wijk en is bovendien een kleurrijk figuur. Wat kan daar nou mis mee zijn? Het kan verkeren.

Dwarskijker

PETERS

keukeninterieurs
est. 1985

Vakkundig advies - Uitstekende service
Betaalbare prijzen - Eigen montagedienst
Alles in één hand

St. Jacobslaan 90 Nijmegen
Tel. (024) 3552220
www.peterskeukens.nl

Richt uw woning mooier in met
Wennekers Nijmegen

WENNEKERS
NIJMEGEN

Groenestraat 2A Nijmegen
(hoek St. Annastraat)
T: (024) 356 01 04
E: info@wennekers-nijmegen.nl

Gordijnen, zonwering, vloeren ...en meer

www.wennekers-nijmegen.nl

Een
complete
(enkelvoudige)
bril voor
€99

Vaak
geheel
of gedeeltelijk
vergoed door uw
zorgverzekering
(wij doen de declaratie
voor u)

van den Bergh
opticiens - audiciens

Hatertseweg 825 - Nijmegen - 024 350 2814
www.vandenberghopticiens.nl

Berichten van broeder Alex van Brakkensteinhofje

Diverse mensen hebben mij gevraagd: "Waar zijn de schapjes?" Wel, vanwege slechte zandgrond en twee jaren van erg veel zonneschijn, wil het gras niet groeien. Droogte tijdens die twee jaren, heeft natuurlijk z'n weerslag. Er zijn enkele plannen in de maak, om mogelijk een betere grasmat te krijgen. Met de kippen gaat het momenteel goed. Er is wat kleur bij gekomen en ze leggen meer eieren. We kijken nog wel even uit naar wellicht iets meer kleur...? Helaas kan ik mij zeer moeilijk vastleggen om vaste openingstijden te hebben in het winkeltje. Dinsdagmorgen ligt voorlopig wel vast, dan komt er hulp in de huishouding.

Tanzania

Met ons kinderhuis in Tanzania gaat 't zoals overal in de wereld: ups en downs. De eerste kinderen worden groter en zoeken langzaam hun eigen weg. Wel zijn er weer vijf jonge kinderen (jonder dan twee) bijgekomen. Inmiddels zijn er negentien kinderen. Het biogas is een geweldige winst. Van de koemest wordt biogas gemaakt. Riet was daar toen dat in 2015 gebeurde. Het was prachtig om te zien hoe de mannen hun best deden om alles op tijd klaar te hebben. Toen dat eenmaal

De poort is te smal voor de aanhanger

zo was moest er 400 liter water en 400 liter koemest zonder ook maar iets van stro erbij, in de tank komen. Helaas had men toen nog maar één koe (inmiddels 6) en kwamen de burens van alle kanten koemest brengen. Soms was de kar te breed, maar men wilde met alle macht die koemest naar binnen brengen. Uiteindelijk heeft men het maar met een kruiwagen gedaan. Als de koemest eenmaal is omgezet in biogas, blijft er

droge koemest over, die weer verkocht kan worden aan de boeren in het dorp. Het fijne is dat er nu ook een gasfornuis met elektrische oven is. Toen er de eerste keer een ketel water op het gas werd gekookt, kwam het halve dorp kijken. Het was voor hen een mirakel. Nu hoeft Marianne niet meer elke dag met de taxi (€ 10) naar de bakker. Ze kan elke dag zelf vier broden bakken.

Het stro ertussenuit halen

De polikliniek die november 2018 geopend is, floreert goed. Er zijn drie vroedvrouwen voor vast aangesteld en die werken in ploegendienst, zodat er altijd iemand aanwezig is. Ook is er voor vast een oogarts aangesteld. Verder komen elke twee maanden twee specialisten van Ärtzen ohne Grenzen uit Duitsland. De vooral oudere mensen in Katuza-Sumbawanga zijn heel blij dat ze niet meer steeds bijna twee uur heen en twee uur terug naar het ziekenhuis in de stad moeten lopen door weer en wind.

Tekst: broeder Alex Grooten

De Wilde Speeltuin aan de Kanunnik van Osstraat

Tot in de jaren 60 speelde de Brakkensteinse jeugd op de diverse braakliggende terreinen in de wijk, in het Heumensoord, in het Politiebos aan de Driehuizerweg of gewoon op straat. Tegenwoordig is er nog maar weinig speelruimte over. De lege plekken zijn volgebouwd en de straten worden in beslag genomen door de talloze geparkeerde auto's die de straten halveren of voorbijnellend een gevaar vormen voor de spelende jeugd. Het afgelopen halfjaar kwam er op initiatief van enkele ouders in de Kanunnik van Osstraat echter spontaan een speeltuin tot stand.

Susanne de Graaf, moeder van Koen (6) en Sam (4):

"Ik denk dat het zo rond het straatfeest in september van het afgelopen jaar gebeurde. Wij hadden in onze voortuin al een paar jaar een schommel staan, die openstond voor de kinderen in de buurt en waarvan veel gebruik werd gemaakt. De ouders in de straat hadden

het met elkaar al vaker gehad over dat onhandige stukje grasveld, wat daar maar ongebruikt lag. Er werd hooguit af en toe een balletje getrapt. Eigenlijk moesten we daar iets mee doen, zeker nu er meer jonge kinderen in de buurt waren. De volledige credits voor deze buitenspeelplek gaan overigens naar Sebastiaan, die nam het initiatief hier toe."

Sebastiaan van den Elshout, vader van Bodhi (6) en Tova (3):

"Het begon met een schommel in een van de grote bomen die daar staan. Vervolgens zag ik in de tuin van mijn burens, die inmiddels naar Israël zijn geëmigreerd een houten huisje, dat niet meer werd gebruikt. Ik heb toen gevraagd of ik dat mocht hebben voor op het grasveldje en het een weekend later opgebouwd. Verschillende burens kwamen toen met speelgoed aan, zoals een blokkendoos, een glijbaan en tractor. Later werd de speeltuin uitgebreid met nog een schommel, houten boomstammetjes, een evenwichtskoord en

vervolgens nog een schommel. Iedereen die iets over had wat gedeeld kon worden droeg bij, zelfs de oude glijbaan van Hylke vond een plek. Het speeltuintje was een groot succes, dagelijks speelden hier groepjes kinderen in de leeftijd van 2 tot 12 jaar op en rond het speeltuintje en nu nog steeds, al is het door de afbraak wel minder geworden."

Susanne: "Tot die dag in februari dat ik naar zwemles wilde fietsen en ik aangesproken werd, heel vriendelijk overigens, door de wijkbeheerder. Hij prees ons om onze inzet voor de kinderen, begreep ons ook, maar waarschuwde ook over de veiligheid van het geheel. Inderdaad stonden de verschillende attributen niet zo verankerd als dat de gemeente voorschrijft. Aangezien de gemeente er verantwoordelijk voor is als iemand zich bezeert op de gemeentegrond, moesten wij de zaak weghalen. Ik kreeg toen een week de tijd om dat te regelen. Sebastiaan heeft toen alles wat hij wilde houden

in zijn achtertuin gezet. Het grootste gedeelte hebben we dus netjes opgeruimd. Alleen het huisje staat er nog en de schommels, we laten onze kinderen er vrolijk spelen. Uiteraard vond ik het heel jammer, maar gaf ik hem ook gelijk. Onze burgerlijke ongehoorzaamheid kwam voort uit de wens onze kinderen een avontuurlijke speelplek te gunnen en wijzelf namen de verantwoordelijkheid voor onze kinderen. Maar als er een kind van twee straten verderop komt spelen en de ouders de gemeente aansprakelijk stellen als hun kind uit een schommel valt, dan heeft de gemeente een probleem. Ik ben eigenlijk best verbaasd dat we er zo lang van hebben kunnen genieten.”

De wijkmanager heeft de ouders vervolgens netjes gewezen op een website, waar ze een aanvraag konden doen voor een speeltoestel op deze plek. Voordat ze deze aanvraag de deur uit hadden kunnen doen, kwam de wijkbeheerder met de mededeling dat hij nog een aantal speeltoestellen in depot had staan en dat het geregeld zou worden. En zo heeft de Kanunnik van Osstraat sinds kort toch maar mooi een speeltuintje voor de kleintjes. Daarover meer in het volgende nummer!

Sebastiaan van den Elshout

Tekst: Tino Adolfs

Foto's: Kim Wever, Hans Ronhaar en Tino Adolfs

Susanne (L) geeft ringletjes aan de buurtkinderen op 21 maart

Prins Stan de Eerste is weer gewoon de Bouwkabouter

Heel onverwacht brak er onlangs een turbulente periode aan in het leven van Stan Jansen. De 53-jarige Nijmegenaar, geboren in Oost, is samen met zijn vrouw Marijke en hun twee zoons Teun en Abel woonachtig aan de Hatertseweg.

Stan: “Ik was voorheen nooit een echte carnavalsvierder. Carnaval was voor mij een gek pak, de kroeg in, tien bier en weer met de bus naar huis. Ik was nog nooit lid van een Carnavalsvereniging, het was echt een sprong in het diepe.”

Op 25 januari jl. werd hij in zijn stamcafé de Muts benaderd door Paul Coppens, ex-prins van de Platte Knip. In de Muts deed namelijk het verhaal de ronde dat Stan er misschien wel voor voelde om Prins van het Knippenstekkie te worden. Het was natuurlijk kort dag, carnaval stond voor de deur en de Platte Knip zat nog steeds zonder prins. De week erop vroeg senator Jan Hermesen het ook eens en vervolgens werd er afgesproken bij secretaris Ivo Kruijsen thuis, waarbij ook het Prinscomité aanwezig was.

“We waren er snel uit. Er werd me wat verteld over een protocol en voor ik het wist werd het Prinsenkak gepast, wat natuurlijk vermaakt moest worden. Eigenlijk wist ik toen nog steeds niet wat me allemaal te wachten stond. Er moest in elk geval een Kabinet komen. Aangezien mijn vrouw een drukke baan in het onderwijs heeft en daarvoor nooit voldoende tijd vrij zou kunnen maken, vroeg ik mijn schoonzus Jeanine als hofdame en haar man, mijn broer Ted, als adjudant, samen met Paul Coppens, die door al zijn ervaring natuurlijk erg welkom was als lid van het Kabinet.”

Hoe werd er tegenaan gekeken, een prins “van buiten”?

“Men vroeg mij wel eens een enkele keer of ik een Brakkensteiner was, maar daar bleef het bij. Als stamgast

van de Muts heb je hier toch al gauw een ingang en nogal wat mensen kennen me van mijn bouwbedrijf de Bouwkabouter, waarmee ik ook al een tijdje adverteer in het Wijkblad Brakkenstein. Daarbij wonen mijn hofdame en adjudant in Brakkenstein, nee, dat was geen item.”

Hoe kijk je erop terug?

“Ik heb de afgelopen weken wel in een roes geleefd. Ik vond het allemaal fantastisch. Opvallend vond ik dat ik ondanks mijn gebrek aan ervaring toch overal even welkom was en dat er respect was van iedereen.”

Wat heeft de meeste indruk op je gemaakt?

“Er waren veel hoogtepunten die me bij zijn gebleven, maar het meest on-

Stan Jansen bij het haringhapen in café de Muts op woensdag 26 februari

Prins Stan de Eerste in vol ornaat.

der de indruk was ik van de bezoeken aan de ouderen en zieken. Maar er waren veel andere mooie momenten: de onderscheiding die ik bij Aqua Viva kreeg van ex-prins Frans Sanders, de ontvangst in het Waaggebouw door prins Mark den Eerste, het Prinsentreffen in de Jan Massinkhal, het leuke contact dat er was met het Jeugdkabinet, de avonden in Roomsche Leven, het bezoek aan de KWJ en aan Boszicht, de zaterdag bij de Muts.”

Waren er ook zaken waar je van opkeek?

“Je krijgt als prins te maken met een heel protocol, met afspraken waar je vooraf niet meteen aan zult denken, ik niet althans. Je mag zelf geen pilsje halen, dat wordt voor je gedaan, een pilsje weggeven is ook uit den boze. Als je

naar het toilet gaat, word je vergezeld door een Adjutant. De scepter moet je voortdurend bij je houden, die mag niet even ergens laten liggen, zoals men mij al snel liet merken. Daaraan moest ik in het begin wel even wennen, het was een strakker keurslijf dan ik verwacht had. Je krijgt dus ook niet de kans om je te buiten te gaan aan te veel drank, maar dat kan ook niet, je bent immers het visitekaartje van de vereniging.”

Maar je doet het niet alleen?

“Inderdaad en daarvan ben ik me ook steeds bewust geweest als onervaren carnavalsvierder. Ik ben voortreffelijk bijgestaan door mijn hofdame en beide adjudanten en ook voor het Prinsencomit   niets dan lof, zonder hen had ik het niet gered.”

En dan is er altijd het bittere einde, de ontluistering.

“Ja, en dan wordt alles als het ware teruggedraaid. Je scepter wordt je afgenomen, vervolgens de Mantel der Liefde en als laatste de Steek der Zotten en dan ben je prins af, ontluisterend. Dat is dan weer even wennen eerlijk gezegd.”

Zou je het nog een keer willen doen?

“Absoluut, zonder meer, geen enkele twijfel. Maar dan wel weer met die witte sjaal gebreid door Annie van Marwijk!”

Tekst: Tino Adolfs

Foto's: Hans Ronhaar

Het verdriet van Brakkenstein (1): de voorbode van de ramp op 3 april 1945

Vlak voor het einde van de Tweede Wereldoorlog voltrok zich in Brakkenstein een afschuwelijk drama. Op dinsdag 3 april 1945 rond het middaguur kwamen er aan de Scheidingsweg, ongeveer ter hoogte van de Heyendaalseweg, bij een ontploffing 9 kinderen om het leven. Ze waren afkomstig uit drie gezinnen, die naast elkaar aan de Scheidingsweg woonden. De familie Freriks verloor vier kinderen, de familie Spaan drie en de familie Kersten twee. Alle kinderen waren vrijwel op slag dood. Antoon Kersten, de vader van twee van de omgekomen kinderen, bouwde na de oorlog op het kerkhof Brakkenstein het kapelletje ter nagedachtenis aan de omgekomen kinderen en andere oorlogsslachtoffers uit

Brakkenstein en de naaste omgeving. De namen van de oorlogsslachtoffers waaronder de omgekomen kinderen staan te lezen op de binnenmuur van het kapelletje.

Je vraagt je misschien af, hoe zoiets toch kon gebeuren. Daarvoor moet je deze periode begrijpen. Het was oorlog, kinderen raakten onderhand gewend aan het gebulder van kanonnen, zagen hoe het centrum van Nijmegen werd gebombardeerd, hoe een piloot neerstortte op het veldje naast de kerk, hadden inwoning van soldaten, alles was anders. Het gezin Kersten, bestaande uit vader, moeder en 14 kinderen, woonde op de Scheidingsweg 304a, thans nummer 68. Theo Kersten

was zeven jaar, toen hij in het zicht van de bevrijding zijn broertjes Piet en Jantje verloor. De inmiddels 82-jarige Theo woont samen met zijn vrouw An nog steeds aan de Scheidingsweg. Als je zijn getuigenis leest, begrijp je waarschijnlijk meer van die tijd.

Theo Kersten:

“Aan het einde van de oorlog lag Brakkenstein vol met oorlogsspuul. Achter ons huis aan de Scheidingsweg, waar nu allemaal woningen staan, de Pastoorsbuurt, was het nog overal bouwland. Daar stonden honderden kanonnen die op Duitsland gericht waren. Ik was met de oorlog opgegroeid en als de oudere jongens op pad gingen om kogelhulzen en kruit te verzamelen, liep

Het kapelletje op het kerkhof Brakkenstein ter nagedachtenis aan de oorlogsslachtoffers

De namen van de omgekomen kinderen staan op de binnenmuur van het kapelletje

Theo Kersten

ik gewoon mee. Mijn ouders wisten dat niet. Ik heb in die tijd met een echte revolver geschoten en een kapotte mitrailleur hebben we volgepropt met staafjes kruit en aangestoken. Hoe harder de knal, hoe meer we genoten. Pas veel later heb ik me gerealiseerd hoe levensgevaarlijk we toen bezig zijn geweest, maar in die tijd leek het de gewoonste zaak van de wereld. Als het kruit uit de hulzen was gehaald, waren het vrij onschuldige korrels die zelfs werden gebruikt om de kachel aan te steken. Mijn latere schoonouders, die ook op de Scheidingweg woonden, bewaarden naast de kachel een kleine voorraad kruitkorrels in de kolenkit. Tot een argeloze bezoeker er zijn peuk in gooide. Door de enorme steekvlam liep mijn schoonmoeder onherstelbare

littekens op. Ze heeft lange tijd in het noodhospitaal in de Walstraat gelegen. Overall zaten Canadezen ingekwartierd. Ook bij ons. Als mijn moeder 's morgens opstond om het ontbijt te maken, moest ze over slapende Canadezen heen stappen om in de huiskamer te komen. Overdag zaten zij in de schuttersputjes onder tenten in het bos tegenover ons. De greppels, die daar nu nog te zien zijn, hebben zij in 1944 voor de afwatering rond die tenten gegraven. Het zal in de laatste maanden van 1944 zijn geweest, dat ik vanuit ons huis aan beide zijden van de straat Canadezen zag lopen. Ineens reed een Duitser op een transportfiets de straat in. Toen hij de Canadezen zag gooide hij de fiets tegen de grond en rende het pad achter ons huis in. Daar hebben

ze hem doodgeschoten. Begin 1945 werden de kanonnen achter ons huis ontmanteld en opgeruimd. De munitie bleef gewoon liggen. Er lagen hele voorraden kruit in allerlei variaties en zelfs handgranaten in het veld. Niemand bekommerde zich daarom. Wij vonden het wel spannend. Als we van school kwamen, gingen we meteen op zoek naar dat spul."

De 11-jarige Jan Spaan, woonde met zijn ouders en vijf broers en zussen op de Scheidingweg 302, later veranderd in 64. Hij verloor bij de ramp zijn broertjes Stephan en Henny en zijn zusje Rietje. Jan Spaan overleed in 2013 op 78-jarige leeftijd.

Lees verder >>

Jan Spaan

Jan Spaan: “Begin april 1945 leek het er eindelijk op dat de oorlog ten einde raakte. De Engelse en Canadese militairen, die enige maanden eerder de Amerikanen hadden vervangen, waren drukdoende hun legerbasis in het bos- en heidelandschap voor ons huis op te breken. Maandenlang hadden wij het oorverdovende gedonder van de kanonnen achter ons huis moeten verdragen en elke dag leefden wij in angst dat de bommen en granaten, die de Duitsers terugschoten, ons huis zouden raken. Eenmaal had het maar een haar gescheeld, toen een Duits vliegtuig een zware bom boven onze wijk liet vallen. De huizen op de Scheidingsweg en de kanonnen erachter bleven gespaard, maar in het weiland achter ons huis ontstond een enorme krater. Op die plaats heb ik ook gezien dat een Engels vliegtuig naar beneden is geschooten. Het moest landen op het vliegveldje dat de geallieerden achter de molen

in Malden hadden aangelegd. Op het laatste moment probeerde de piloot met zijn parachute uit het vliegtuig te springen, maar hij was al te dicht bij de grond. De parachute kon zich niet meer openen en mijn vriendjes en ik zagen de piloot voor onze ogen te pletter slaan. Via een aftakking bij de Graafse bruggen was na september 1944 een spoorbaan aangelegd, die door het Heumensoord een aansluiting had met het spoor naar Kleef. De spoorbaan liep langs het vliegveldje in Malden. Wagonladingen met tanks, jeeps en ander oorlogsmateriaal werden daarover naar Duitsland getransporteerd. Onze ouders leefden in angst, maar wij vonden het een spannende tijd. Als er niet geschoten werd, stroopten wij de buurt af op zoek naar de munitie die overal rondslingerde. De soldaten waren erg nonchalant. Met een aantal jongens van mijn leeftijd demonteerden wij de gevonden kogels. De kruittkorrels stopten we in ijzeren buizen en als er dan een vlam bij werd gehouden, gaf dat een enorme knal. In alle huizen in de buurt lagen onze geallieerde bevrijders ingekwartierd. Bij ons ook. In het achterhuis hadden zij een keukentje gemaakt en daar aten zij ook. Het wassen en strijken werd door onze moeders gedaan. We waren blij dat we die jonge jongens, die hun leven voor onze vrijheid riskeerden, zo een beetje konden helpen.”

Diny Kersten, de 12 jaar oudere zus van Theo, geeft ook een beeld van die

periode. Zij overleed in 2013 op 87-jarige leeftijd.

Diny Kersten: “In ons gezin van veertien kinderen moest ik met mijn twee oudere zussen direct na de lagere school mijn moeder in de huishouding komen helpen, want ze kon het alleen niet meer aan. De vijf kleinsten, waaronder een tweeling, waren nog niet zindelijk. Elke dag moest er een enorme was gedaan worden en in die tijd van schaarste moesten zestien monden worden gevoed. Een keer in de week liep ik met mijn broer naar Malden om twee liter melk te halen. Zo konden we dan aan de rogge, die met water tot rogge pap was gekookt, steeds een scheutje melk toevoegen. Gelukkig hadden mijn ouders een stuk land waarop groente en aardappelen werden verbouwd. Voor de rest was alles op de bon. Iedere maand kregen mijn ouders een stapel van de meeste uiteenlopende bonnen voor voedsel en andere benodigdheden als textiel e.d. Sommige bonnen, zoals snoepbonnen, werden nooit verzilverd. Zij waren altijd ruilobject voor andere noodzakelijkheden. Het was mijn taak alle bonnen te sorteren en op te plakken. Met van stijfsel gemaakte lijn plakte ik de bonnen, soort bij soort, op oude kranten die ik dan bij de kachel te drogen legde. Tot het mijn vader een keer niet lukte de kachel aan te steken. In zijn haast greep hij de oude kranten, niet wetend dat hij daarmee ons rijkste bezit, de bonnen waar we een maand van moesten leven, aan de vlammen prijs gaf. Gelukkig waren er winkeliers die onze wanhoop begrepen en ons toen clandestien durfden te leveren.

Naast het dagelijks gevecht om het bestaan was er ook nog de angst die nooit ophield. Angst voor de onophoudelijke hoeveelheid granaten, die soms dag en nacht vanuit Duitsland naar Nijmegen werden geschoten. De honderden kanonnen achter ons huis schoten dan weer terug. De hele buurt was van streek toen op 2 oktober 1944 Lidy Heres, de 17-jarige jongste dochter van het gezin Heres op Scheidingsweg 322, dodelijk werd getroffen. Ze was

Een foto van de familie Kersten met rechts vooraan Diny Kersten. Naast haar vader Antoon, die het kapelletje metselde. Achter haar staat Theo Kersten.

al langere tijd ziek en lag altijd in haar bed voor het raam. We vonden het verschrikkelijk dat dit jonge meisje, dat we allemaal zo goed kenden, op zo'n gruwelijke manier de dood vond.

Begin november 1944 was mijn moeder naar de stad gegaan om een paar boodschappen te doen. Ik had mijn oudste broer gevraagd mij te helpen, want als we samen de kamer een grote beurt gaven, zou alles er weer glanzend uit zien als mijn moeder terugkwam. Na al het boenen en schrobben moest de kachel nog worden aangestoken. Maar het hout was veel te nat. Ik had wel eens gezien dat mijn vader dan een beetje benzine gebruikte. De jerrycan, die we van de Canadezen hadden gekregen, stond in de schuur. Het blikje werd gevuld en op het moment dat ik

een beetje in de kachel wilde gooien, vloog alles in brand. In mijn schrik gooide ik het blikje van me af. Thijs, mijn broertje van vijf die in de kamer zat te spelen, kreeg daarbij de brandende benzine over zich heen. Hij rende gillend naar buiten en werd vrijwel direct door de buurman in een jas gerold. Mijn moeder kon elk ogenblik thuiskomen en de buurman zei dat ik het zelf maar tegen haar moest zeggen, want ik was de schuld van alles. Die woorden klinken nog altijd na. Ik werd verteerd door schuldgevoel en ik bezocht Thijs elke dag op de kinderafdeling in de kelder van het ziekenhuis. De rest van het ziekenhuis lag vol met andere oorlogsslachtoffers. Op 14 november 1944 kwam ik met mijn broer Antoon bij zijn bedje. Hij stond verkramp

rechttop. Hij had er een tetanusinfectie bij gekregen. Diezelfde nacht is hij aan die infectie overleden."

In het volgende nummer deel 2 van deze vreselijke tragedie, dinsdag 3 april 1945, de dag die bij de betrokken familieleden levenslang haar sporen zou nalaten.

Samenstelling Tino Adolfs

Onze dank gaat uit naar Bart Janssen, die toestemming gaf om gebruik te maken van de interviews in zijn boek HET VERDRIET VAN NIJMEGEN 1940-1945, handelend over de Nijmeegse slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog. Dit boek is nog steeds te krijgen bij Dekker van de Vegt tegen de gereduceerde prijs van 34,95. Bart Janssen schreef eerder DE PIJN DIE BLIJFT, waarin ooggetuigenverslagen van het bombardement van Nijmegen op 22 februari 1944.

APOTHEEK

Wilhelmina Brakkenstein

- ✓ Vrijwel alles direct uit voorraad leverbaar
- ✓ Samenwerking met alle huisartsen in de omgeving
- ✓ Wij bieden zowel baxterrollen als weekdozen

**GRATIS
BEZORGING IN
HEEL NIJMEGEN
ÉN OMGEVING
DEZELFDE DAG**

GEEN WACHTTIJDEN

U vindt ons op de
vertrouwde plek naast de

Apotheek Wilhelmina Brakkenstein
Kanunnik Myllinckstraat 5
6525 WS Nijmegen

Tel.: 024-3553062
info@apotheekwilhelmina.nl
ma-vrij: 8:30-17:30 uur

De ekster

De wintermaanden liggen weer achter ons, nou ja, winter, eigenlijk leek het een verlengde herfst. In de bladerloze (straat-)bomen waren al opvallende grote takkennesten te zien, weliswaar nog onbezet en soms uit een gewaaid door storm. Inmiddels is er nu weer een aantal opgelapt en in gebruik genomen door de eksters, want dat zijn de constructeurs.

Eksternesten zijn volumineuze bouwwerken en kunnen al gauw een doorsnede van ruim een meter bereiken. Het zijn fanatieke bouwers die soms meerdere nesten maken en zelfs takken 'roven' bij het nest van de buren. Een nest is koepelvormig en voorzien van een overkapping met de ingang aan de zijkant. Na renovatie worden sommige nesten jaren achtereen gebruikt.

De ekster behoort tot de kraaiachtigen en is voor de beginnende vogelaar een echt 'instapmodel'. Gemakkelijk te

herkennen met zwarte kop en borst, de flanken en buik wit en een opvallende lange staart. Het zijn alleseters en ja, er wordt ook wel eens een zangvogelnest geplunderd. Wanneer dit nou net in je eigen tuin gebeurt, is dat misschien droevig, maar bedenk dat onderzoek heeft uitgewezen dat dit geen enkele negatieve invloed heeft op de totale zangvogelstand.

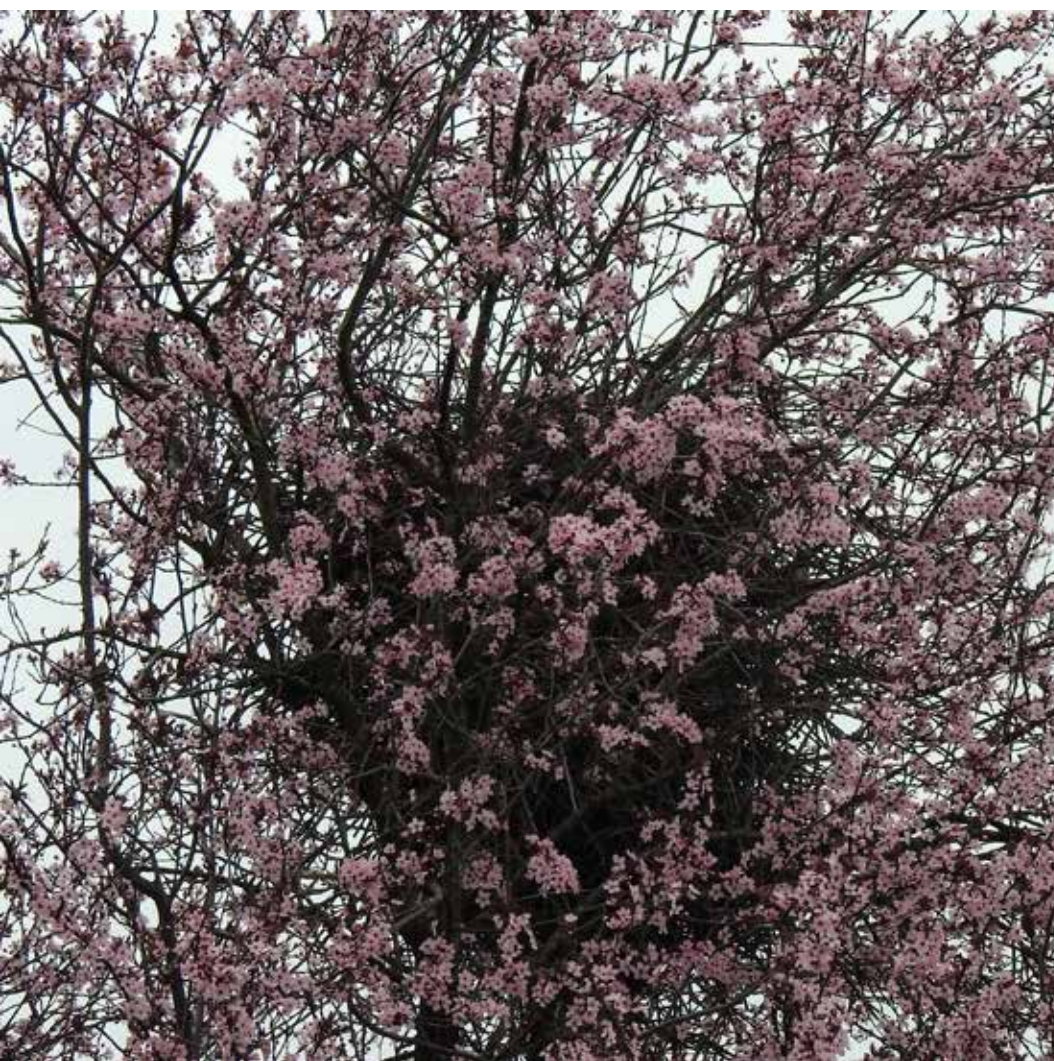
Half maart heb ik tijdens een rondje Brakkenstein alle nesten geïnventariseerd en kwam tot vijftientig exemplaren. Ongetwijfeld zijn er tijdens storm een paar nesten volledig weggevaaid. Het aantal broedgevallen van de ekster in de wijk is de laatste tientallen jaren toegenomen. Veel, met name straatbomen, zijn tot wasdom gekomen en daarom geschikt als nestplaats. Ook zal de afwezigheid van natuurlijke vijanden een rol spelen en lijkt broeden in de wijk daarom veiliger. Belagers als de zwarte kraai, deze leeft meer net

Groen in de wijk

buiten de wijk, en havik en sperwer, die de voorkeur aan het bos geven, kan je op deze manier enigszins ontwijken. In het politiebosje of het Heumensoord kom je geen eksternest meer tegen.

Slimme jongens, die eksters en wij kunnen ze van nabij bewonderen. Overigens, tijdens mijn inventarisatieronde kon ik niets van zilverbestek of gouden ringen in de nesten vinden. Dat eksters bekend staan om hun hebzucht aangaande dit soort kostbaarheden is een hardnekkig fabel. En dat moet zo blijven!

Tekst en foto's: Freek Snel

Een schurende werkelijkheid

De afgelegen schuur

van God verlaten

zonder inkijk

vol van

geheimen

verdriet

angsten

staat overal

is van

alle tijden

niemand

iedereen

Dos Olifant, 22 maart 2020

Biografie Ardi Brouwer

Beeldend kunstenaar Ardi Brouwer (1950, Haarlem) genoot haar opleiding aan de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten te Den Haag. Ze maakt litho's en pastels. Monumentale vormen in architectuur en landschap, geaccentueerd door een sterk licht-donker contrast, bepalen daarin het beeld. Door in gedachten een hoog standpunt in te nemen en door het isoleren en hergroeperen van gebouwen en het spelen met de lichtbron haalt Ardi Brouwer het onderwerp los van de werkelijkheid. De ruimtelijke basisvorm bepaalt de compositie. Het gekozen licht versterkt de plasticiteit en is sfeerbepalend. Schaduwen die ontstaan, zijn extra vormen om mee te componeren. Ardi Brouwer bouwt haar litho's op uit transparante inktlagen. Een brede schakering van tonen ontstaat door het tekenen op de steen met verdunde tusch en met krijt, door het uitsparen van wit en het toevoegen van zwart als kleur. De pastels worden laag op laag opgebouwd om tot de gewenste kleur en atmosfeer te komen. Ze maakte o.a. litho's van de kolencentrale bij Weurt en het haventje bij de Waal. Ze exposeert regelmatig in binnen- en buitenland. Daarnaast is ze docente Teken en Schilderen aan de Stadsacademie in den Haag.

www.Ardibrouwer.nl

www.facebook.com/ardi.brouwer

Deze rubriek komt tot stand in samenwerking met Kunstmagazijn. De litho "Kandertal 1" op de pagina hiernaast is van beeldend kunstenaar Ardi Brouwer en is te leen of te koop bij Kunstmagazijn en wordt (indien de situatie het toelaat) samen met het gedicht "Een schurende werkelijkheid" van Dos Olifant de komende periode in de etalage van Kunstmagazijn tentoongesteld.

VERWEIJ COMPUTERS

maxtor 2.5 inch USB3 harddisk
1 Tb

- Externe harddisk
- 1000 Gb opslagcapaciteit
- USB3 aansluiting
- Geen aparte voeding nodig
- Compact formaat

59,95

benQ GW2280H

- 21.5 Inch LED
- 1920x1080 Full HD
- 5 ms
- VGA, 2xHDMI

109,95

St. Jacobslaan 279 - Nijmegen - 024-3500876
www.verweijcomputers.nl

Theo van Brenk

Cafetaria

van Peltlaan 197
6533 ZE Nijmegen
Tel. (024) 356 79 53
www.cafetariavanbrenk.nl

Openingstijden:

maandag	gesloten
dinsdag	12:00 - 22:00
woensdag	12:00 - 22:00
donderdag	12:00 - 22:00
vrijdag	12:00 - 22:00
zaterdag	12:00 - 22:00
zondag	14:00 - 22:00

like ons op facebook

WILLEMSEN

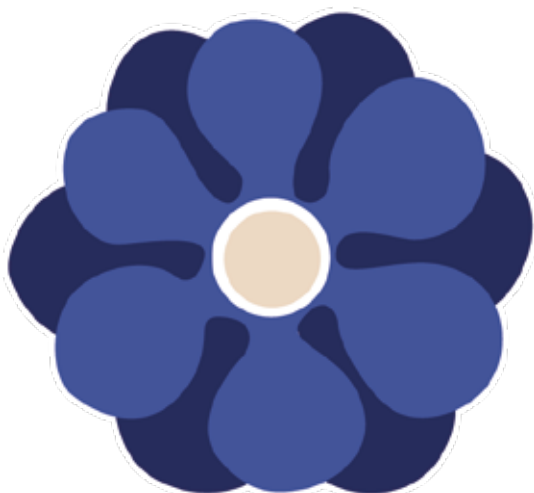
✓ verzekeringen

Gaico Willemsen
en Henk Janssen

Wij regelen het graag voor u

Oude Molenweg 82, Nijmegen
(liggende in het verlengde van de Houtlaan,
hoek Van Peltlaan)

t 024 377 79 35 | 024 355 01 89
www.willemsen-verzekeringen.nl

INKOOP VAN OUDE METALEN

KABEL, ijzer, koper, rvs
aluminium, zink, lood en accu's

P.H. van Reeken
0613 135 844

Rouwenboschweg 9A
6545 AE Nijmegen

Wij zijn voorzien van een VHB-Nummer

Bewegen tijdens de Coronacrisis

Gezien de situatie waar we ons allen in bevinden, wil FAAM Vitaal graag iets aanbieden aan de bewoners van Brakkenstein. Niet iedereen heeft een sportabonnement en is online behendig. Toch kun je wel degelijk de behoefte hebben om te bewegen, maar ook aan een contactpersoon om vragen te stellen.

Voor wie dat wil en graag thuis iets wil doen aan bewegen, heeft FAAM Vitaal een blijf-actief-thuisprogramma gemaakt. Een programma met oefeningen die je alleen of samen met andere gezinsleden kunt doen. Het betreft diverse kracht- en cardio-oefeningen maar onderlinge competitie is ook mogelijk. Heb je hierin interesse dan mag je een bericht sturen naar info@faamvitaal.nl en dan stuur ik je het programma toe. Op basis van enkele vragen probeer ik in te schatten wat jouw niveau is en krijg je een programma voor een beginner, semi gevorderde of gevorderde toegestuurd. Verder mag je mij uiteraard ook benaderen voor vragen over het programma t.a.v. de uitvoering of als de oefening te moeilijk of te makkelijk is, dan stuur ik je een alternatief. Het is belangrijk dat mensen juist nu fit blijven of actief aan de gang gaan met bewegen voor de weerstand, maar vooral ook omdat bewegen geluksstofjes aanmaakt. Bewegen geeft je een fijn gevoel en dat kunnen we nu allemaal wel gebruiken.

Tekst: Nicoline Wiersma info@faamvitaal.nl

Het kan verkeren (21)

Het zijn barre tijden. Mensen mijden elkaar als de pest. Oh, ik veroordeel niemand, pas op, het is ook linke soep, een ongeluk zit in een klein hoekje. Zo waan je je veilig, maar even later begint er iemand in je nabijheid te hoesten. Het hek is van de dam, de persoon in kwestie wordt gewoon weggekeken. Het leven is hard als het erop aankomt. Eerst waren er onheilspellende berichten, maar ver van mijn deur. Als de effecten van het virus eenmaal daadwerkelijk neerdalen in ons altijd zo veilige dorp is het plots andere koek. Voor ik het goed besef zijn er allerlei vertrouwde paden afgesloten. Eerst het clubhuis van de voetbalclub, maar al snel daarna de scholen, café de Muts, BUUR. Alleen de kinderopvang blijft overeind, voor zo lang het duurt. Het begin van het einde? Alles lijkt tot stilstand gekomen. Verlaten schoolpleinen, geen gillende en rennende kinderen, vrijwel lege straten, de wijk oogt verlaten. Alsof ik in een rare droom zit. In de jaren tachtig was ik in Longwy in Noord-Frankrijk. Het hooggelegen deel van de stad was inmiddels een heuse spookstad met verlaten huizen en een leeg café waar je zo naar binnen kon lopen, de tap stond er nog en het stonk er naar kattenpis. De hoogovens waren verkocht aan China, de mensen werkloos en weggetrokken richting het zuiden. In het verder lege kantoor liep een bewaker rond vanwege de kunst aan de muur en bij een half afgebouwd flatgebouw verderop stond nog een auto van een Spanjaard, de eenzame stadsbewoner. Nee, zo erg is het hier nog niet, maar toch moest ik daar wel aan denken, net zoals aan de autoloze zondag van 1973 en de barre winter van 1963. Vrijwel iedereen lijkt de vrieskasten en koelkasten volgestouwd te hebben en gedwongen thuis te bivakkeren. Bij de slager en Bruin & de Bruin draaien ze Kerstomzetten en lopen vreemden me voor de voeten. Is dit mijn wijk nog wel of loop ik te dromen? Gaan regelrechte idioten inderdaad hun eigen Coronatripje maken naar de vuilstort, het bos of de markt? Ergens waan ik me regelmatig in een andere wereld. Zo sta ik plots op de Heyendaalseweg bij mijn fiets, de wind blijft koud en kil, aan de overkant steekt een hoestende vrouw over. Ik rammel aan de deur bij de Muts, kijk naar binnen, ik wil een potje biljarten, me onderdompelen in bier, weggeraken van de totale leegte. Ik draai me om en plots zie ik Rudie Drabbe rolschaatsen over de Heyendaalseweg, ergens begin jaren zestig van de vorige eeuw, het is een wedstrijd, dat weet ik nog. Beelden dwarrelen door elkaar, alsof ik koortsig ben en de tijd stil staat. Ik lijk even de weg kwijt. Mijn fietsensleuteltje kan ik ook weer niet vinden. Waarom toch deze moderne pest? De kerkklokken luiden hoop en troost en vragen om geduld. De wind waait het antwoord door de lege straten, maar wie kan het verstaan? Het kan verkeren.

Dwarskijker

gedurfd, lekker, gezellig, gevarieerd, vers...
gewoon goed!
VURRUKKULLUK
 Proef de lente op je bord van onze vernieuwde VURRUKKULLUKU menukaart!
 Kijk op de site www.vurrukulluk.nl voor een impressie.
Tot ziens, Frank en Sandra Wolf

Reserveren via 024-3882434
 of www.vurrukulluk.nl
 Heyendaalseweg 243 - Nijmegen (Brakkenstein)

COMPLETE (ZONNE)BRIL MET GRATIS OOGMETING!

Bij Eyelove altijd:

Inclusief montuur en glazen op sterkte
 (óók kosteloos met cilinder en zonneglas)

Inclusief niet goed = geld terug garantie

Inclusief oogmeting, zonder afspraak

Inclusief ontspiegeling bij blanke glazen

Inclusief kraswerende laag

Inclusief keuze uit minimaal 450 monturen

BRIL OP STERKTE
 voor veraf óf dichtbij
 (óók als zonnebril)

€49

MULTIFOCAL BRIL
 met leesgedeelte
 (óók als zonnebril)

€99

MULTI-PLUS BRIL
 met breder leesgedeelte
 (óók als zonnebril)

€149

eyelove
 BRILLEN

Kom naar één van onze Eyelove-verkooppunten bij u in Nijmegen:

**CENTRUM
 GALGENVELD**

Eyelove (XXL) "Stadskamer"
 DA Van Marwijk (XXL)

Stikke Hezelstraat 24
 Molukkenstraat 15

www.eyelove.nl • tel. 073-800.00.15 (ma-vr)

Psychologische Hulp & Coaching

bij psychische klachten
 bij werkgerelateerde vragen en problemen

- gericht op persoonlijke groei -

vergoeding vanuit de aanvullende verzekering

Jacqueline Medendorp, Registerpsycholoog NIP
medendorp-psychologen.nl

B o u w b e d r i j f
Jeroen Janssen
 Nijmegen **0651 252 297**

Kanunnik van Osstraat 24
6525 TX Nijmegen

Bedrijvigheid in Brakkenstein

Lelijke eendjes landen in Brakkenstein

Ze zijn te huur, de vijf 2CV's van garagebedrijf 2CV4U. Bij mooi weer een dagje met de 'lelijke eend' op pad behoort weer tot de mogelijkheden. Dak open en toeren maar! Sinds kort is het bedrijf gehuisvest in het bedrijfspand van de handelaar in auto-onderdelen Stadegaard aan de van Osstraat.

"M'n eerste auto was een eend. Zo is het gekomen", vertelt Peter Paul Mastboom, de oprichter van 2CV4U. Ruim tien jaar geleden ging hij met pensioen en van het een kwam het ander. Technisch ingesteld was hij altijd al. Het was gewoon leuk om 's avonds met zijn zoon aan de auto te sleutelen. Zo moeilijk is het volgens Peter Paul niet: "Als je ernaar kijkt, dan weet je hoe het werkt. De eend is een toegankelijke auto. Ik bestudeerde handleidingen en volgde een lascursus. Op een gegeven moment stonden er zes 2CV's in de tuin. Dat was het moment waarop mijn vrouw me vroeg om daar iets op te bedenken". Peter Paul verhuisde in 2011 met zijn zwerm eenden naar een garage in Erlecom.

Leerwerkbedrijf

Garagebedrijf 2CV4U is een leerwerkbedrijf in stichtingsvorm. Er werkt één vaste, betaalde, ervaren monteur en bedrijfsleider, Louis van Rijckevorsel. Verder zijn er vrijwilligers, zoals Jeroen Fokke, die al vanaf het begin bij de stichting betrokken is. Leerwerkbedrijf is 2CV4U voor mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt.

Ze kunnen er werkervaring opdoen en werknemersvaardigheden zoals op tijd komen, zelf de lunch meenemen en niet voortdurend 'op de telefoon zitten'. "Mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt bouwen hier een CV op", zegt Peter Paul. Na verloop van tijd stromen ze uit, naar een opleiding of baan. "De combinatie van een echt bedrijf in de lucht houden, gecombineerd met het sleutelen aan de eenden, maakt dit heel leuk", vindt Peter Paul. Hij heeft de afgelopen negen jaar dat 2CV4U bestaat al heel wat mensen zien langskomen en doorstromen.

Ideaal

Louis van Rijckevorsel is professioneel monteur en zorgt dat de werkzaamheden aan de 2CV's veilig en volgens de voorschriften gebeuren. Zo'n honderd trotse eendenbezitters uit stad en regio weten 2CV4U inmiddels te vinden voor onderhoud, reparatie en restauratie. De groeiende klantenkring maakte dat de garage in Erlecom te klein werd en dus keek het bedrijf uit naar een andere ruimte. Het vrijgekomen bedrijfspand aan de van Osstraat bleek ideaal. En de eigenaar zag wel wat in opnieuw een autobedrijf in het pand. Hij onderschreef ook de ideële doelstelling. "We doen het met z'n al-

len omdat we het leuk vinden en voor het ideaal", vindt Peter Paul.

Huurvloot

2CV4U reikt inmiddels verder dan de diverse maten en soorten aan 2CV's. Iedere tweede zaterdag van de maand is er Snoeken Sleuteldag. Dan kunnen eigenaars van de Citroën DS terecht om aan hun auto te werken of advies in te winnen over het linker knipperlichtje dat soms hapert. De huurvloot van vijf eenden komt per 1 maart beschikbaar. Dan is 2CV4U voldoende op orde om daarmee voor de dag te komen. Incidenteel is al een 2CV verhuurd. Zo zijn er twee stellen in gehuwd en is de auto gebruikt bij een begrafenis. Achterbank eruit en kist erin. Zo gaat dat met de comfortabele en onverslijtbare eend. Begraven willen worden met een lelijke eend: "Het zijn iconische auto's", concludeert Peter Paul. Wie meer wil weten kan terecht op www.2CV4U.nl

Tekst: Paul de Jager

Foto's: Hans Ronhaar

Aanstormende talent

‘Ik ben gewoon een sportmens’

‘Na het startschot schiet ik vooruit. Je vliegt door de eerste bocht. De snelheid en het hangen in de scherpe bochten maken het zó spannend. Yes!, weer een plekje opgeschoven. Het publiek kan van alles schreeuwen. Ik hoor niets. Behalve de bel. Daar ben ik op gefocust.’

Een van de trainingvormen op de kunstijsbaan Triavium in beeld. Tijdens de estafette krijgt Evan Leeuwis van zijn voorganger een duwtje in de rug en slaagt erin gelijk te komen met een clublid.

Snuffelen aan sporten

Dit is niet wat ik verwachtte toen er bij mij op het raam werd geklopt. De huisbel werkte niet en aan de deur hoorde ik dat een interview nú, nog net in het tijdschema zou passen. Het schema van autocoureur Max Verstappen? Zou je bijna denken. Ik krijg het er warm van als Evan Leeuwis me zijn verhalen vertelt. De dertienjarige Brakkensteiner zit tegenover mij aan tafel. Het is 's avonds, iets na achten. Moeder Fabienne zet een beker halvolle warme melk neer voor deze topsporter in spé die om half negen in bed moet liggen. Tussen alle trainingen en wedstrijden door krijgt de wijkkrant toch een beeld van dit aanstormend talent. Dus geen autocoureur? Nee, een heel andere sport. Nadat zijn ouders hem hadden laten snuffelen aan voetbal ('neuhh'), judo ('hmmm'), zwemmen ('mwah'), atletiek ('phfff'), viel bij Evan het kwartje: shorttrack? Yes!! En dat hebben zijn ouders geweten want pa en ma rijden wekelijks de nodige kilometers voor trainingen en internationale wedstrijden: Dresden, Bergamo. Ga zo maar door.

Vallen en (meestal) opstaan

Evan legt uit wat zijn sport inhoudt. 'Met shorttrack schaats je zo hard mogelijk een rondje van 110 meter. Er zijn ook afstanden van 100, 500 en 1500 meter. Je start met vijf of zes. Als je als eerste of tweede finisht, ga je door naar de volgende ronde. Mijn tactiek is afhankelijk van de afstand. Bij de 500 meter schiet ik zo snel mogelijk weg. Bij de 1000 versnel ik de laatste drie rondes en bij de 1500 probeer ik met mijn allerlaatste energie buitenom in te halen. Finishen kan heel leuk zijn. Als het minder gaat of je vliegt uit de bocht is het balen.' Slaap je lekker na een wedstrijd? 'Als het lekker is gaan wel, dan ben ik blij en slaap ik goed. Als het niet liep, vraag ik me af hoe dat gekomen is.'

Evan vloog in het Belgische Gent uit de bocht. Bij die val kon hij niet tijdig zijn rug naar het kussen draaien om de klap op te vangen. Het resultaat: een gebroken scheen- en kuitbeen. Moeder Fabienne stelt 'gerust': 'Het is heel normaal dat ze uit de bocht vliegen. Meestal krabbelen ze weer op, maar nu bleef Evan liggen.' Tijdens zijn zes

weken durende revalidatie hield Evan de moed erin. Met zijn krukken deed hij in de huiskamer hink-stap-sprong-oefeningen om de conditie op peil te houden.

‘Als ik niet kon sporten, zou ik ongelukkig thuiszitten.’

Raadt Evan het shorttracken aan? 'Je kunt er je energie in kwijt en je hebt geen winterstop zoals bij voetbal zodat je ander vertier moet zoeken. Onze sport gaat het hele jaar door met bos-training, hardlopen, dan weer op de baan en wedstrijden. Heel afwisselend.' Geldt dat ook voor je leefwijze? 'Ik ben een sportmens en dan moet je gezond eten. Pasta, aardappelen, groente, vlees. Daar worden mijn spieren sterk van.'

Evan besteedt veel tijd aan zijn sport. Vanmiddag was hij op bezoek bij de diëtiste in Papendal, vier maal per week er is training en in het weekend rijdt hij wedstrijden. Daarna is het afkicken van de adrenaline en vroeg naar bed. Is dat wel met je havo / vwo te combineren? 'Mijn schoolverplichtingen gaan gewoon door. Een vrije middag

moet ik inhalen en het huiswerk en de toetsen plan ik door vooruit te leren. Dinsdag na school heb ik mijn enige vrije tijd.' Evan kijkt mij met een rustige blik aan. Alles is onder controle.

Masterclass groot worden

Deelname aan wedstrijden was niet vanzelfsprekend. In zijn eerste internationale wedstrijd in Dresden werd onze sporter aangekondigd met 'Evan, representing the Netherlands.' De spanning liep zo hoog op hij moest over-

geven. 'Naar huis gaan is geen optie', stelde de trainer. 'Spanningen horen erbij. Daar moet je gewoon doorheen.' In zijn leeftijdsklasse heeft Evan een hoge ranking. Zijn doel is om beter te worden en bij de top van Nederland aan te sluiten. 'Plezier vind ik ook belangrijk hoor. Dat merk ik bij mijn medeleerlingen die altijd vragen hoe het is gegaan en de mogelijkheden die het Montessori College biedt. Ik volg mijn idolen in het shorttracken. Bij een trainingskamp kwam er een op me af

en vroeg of hij me eens mocht trainen. Daar steek ik een hoop van op.' Ik bedank Evan voor het interview. Het is 20.45 uur, een kwartier later dan gepland kruipt onze Brakkensteinse sportheld onder de wol.

De schaatsvereniging NSV nodigt enthousiastelingen uit. Bekijk de gezelligheid eens op Facebook of op <https://www.nijmeegseschaatsvereniging.nl/> Je bent van harte welkom!!

Na een krachtexplosie en een scherpe bocht geniet Evan van het resultaat.

Tekst: Renie Hesseling

Foto's: Hans Ronhaar

Meer informatie op: Shorttrackonline.nl

Welkom Brakkenstein

U kunt redelijk dichtbij prettig winkelen.

Wij hebben een aantal fijne merken voor dames en heren, zoals Sarto, Lebek, Angels, Zerres, Meyer, Pierre Cardin en Lerros. Gekochte kleding wordt gratis vermaakt (m.u.v. aanbiedingen) en onze koffiebar is ruim voor-

WINKELCENTRUM DE NOTENHOUT, SYMFONIESTRAAT 152, NEERBOSCH-OOST.

024-3771266, www.dehaasdemode.nl

ALTIJD GRATIS PARKEREN

Meer dan 100 mensen geven ons gemiddeld een dikke 9!

maandag & dinsdag: pizzadagen / woensdag & donderdag: schoteldagen

Volg ons op

WIJ HEBBEN OOK EEN
BELEGDE BROODJES
AFDELING

Cafeteria De Fest

Kanunnik Boenenstraat 24, 6525 WK Nijmegen, telefoon: 024 356 31 32

Inzage in je eigen patiëntendossier

Iedereen moet alles kunnen lezen

In de wachtruimte van gezondheidscentrum Brakkenstein hangen verschillende A-4-tjes aan de muur. Geen handen schudden, is de kernboodschap, in verband met het coronavirus. Paul Pulles wil graag vertellen over de voordelen van technologie in zijn huisartspraktijk en is toevallig gisteren naar een bijeenkomst van het project OPEN geweest. OPEN helpt huisartsen bij de online inzage voor patiënten. Vanaf 1 juli van dit jaar krijgen patiënten namelijk het recht om ook online hun gegevens in te zien.

Kun je nu al online je gegevens inzien bij jullie?

‘Ja, wij werken al een aantal jaren met een portaal, mijngezondheid.net. Op onze website www.gcbrakkenstein.nl kun je je aanmelden. Je kunt dan digitaal een afspraak plannen, een e-consult hebben, medicijnen bestellen, laboratoriumuitslagen bekijken of een samenvatting van je medisch dossier inzien. Van de ongeveer 4.000 patiënten in onze praktijk, maakt ongeveer een kwart er al gebruik van, vooral studenten’.

Waarom ben je een voorstander van het inzien van het eigen medisch dossier?

‘Het medisch dossier gaat over jouw gezondheid, en mensen zijn verantwoordelijk voor hun eigen gezondheid. Je komt hier, bij de huisarts, voor advies en samen kijken we dan wat het beste is. Inzage in je eigen dossier maakt dat gemakkelijker, omdat je dan kunt nakijken wat er afgesproken is. Ik vind het belangrijk dat patiënten kritisch meedenken en de dokter eventueel bijsturen. Inzage in je papieren medisch dossier kon altijd al, nu kun je als patiënt dus ook op je computer je medisch dossier inzien’.

Kun je dan alles lezen?

‘Nee, niet alles staat er al in. Huisartsen werken met de zogenaamde S.O.E.P.-regel, waarmee we gestructureerd een huisartsbezoek vastleggen. S beschrijft de klacht en hulpvraag, O het onderzoek door de dokter, E de evaluatie en P staat voor het plan, de behandeling, waar je samen op uitkomt. Er is voor gekozen om alleen de P, het plan, online beschikbaar te maken. Waarom dat is, weet ik eigenlijk niet’.

Kan iemand anders mijn dossier inzien?

‘Nee, dat kan niet. Je eigen huisarts is de enige die dat mag. Tenzij je toestemming voor inzage geeft via het Landelijk Schakelpunt (LSP). Stel dat je als kwetsbare oudere in het weekend plotseling wat krijgt, en wij hebben geen weekenddienst. Dan verhindert de privacywetgeving dat de dienstdoende huisarts je medisch dossier kan inzien. Als je toestemming geeft dat een andere huisarts je gegevens mag inzien, kan dat levensreddend zijn. Daarom is voor mij deze digitale mogelijkheid belangrijker. Ik heb iedere kwetsbare oudere in onze praktijk persoonlijk benaderd om toestemming te geven en iedereen heeft hiermee ingestemd’.

Als je die toestemming nog niet gegeven hebt, hoe kun je dat dan als-nog doen?

‘Wij vragen standaard bij iedere inschrijving of je toestemming geeft voor het LSP. Als je nog geen toestemming hebt gegeven of je twijfelt, kun je het zelf regelen bij de huisarts of apotheek aan de balie, of via de website van de overheid, www.vzvz.nl. Overigens ziet de apotheek alleen je medicatie, verder niets’.

We hebben nu de coronacrisis. Wat had het elektronisch patiëntendossier nu kunnen betekenen?

‘Waarschijnlijk minder telefoontjes naar de praktijk. We krijgen ongeveer 20-30 telefoontjes per dag. Via je elektronisch patiëntendossier had je per e-mail je vraag kunnen stellen of een bezoek kunnen inplannen’.

Slimmer wonen met technologie?

We worden gemiddeld ouder en leven langer. In Brakkenstein wonen van oudsher veel ouderen, thuis of in een verzorgings- of verpleeghuis. Ook jongere bewoners, de (toekomstige) senioren, moeten en willen langer in hun eigen huis en buurt thuis blijven wonen. Kan technologie daarbij helpen? Eerder vertelde Wim Groos over domotica, huis-, tuin-, en keukenautomatisering. In dit nummer een interview met huisarts Paul Pulles over technologie in de zorg.

Wat zit er nog in het digitale vat in de toekomst?

‘Het zou ideaal zijn als iedereen zijn of haar eigen gezondheidsgegevens altijd bij de hand zou hebben. Dus van de huisarts, ziekenhuis, apotheker enzovoort. Op een website of app. of usb-stick, dat maakt niet uit. Als je dan bijvoorbeeld naar het buitenland gaat, en je krijgt een ongeluk of moet naar de huisarts, dan hebben de artsen daar meteen inzage in je medische gegevens’.

We zijn ook al bezig met dit PGO (Persoonlijke Gezondheidsomgeving), maar het moet natuurlijk allemaal veilig en gecontroleerd, dat zit dus nog in het vat’.

Dit artikel is geschreven door José van Berkum. Ze woont al lang in de wijk en is vanuit haar adviesbureau voor communicatie gespecialiseerd in welzijn, wonen en technologie van senioren.

Gezondheidscentrum
Brakkenstein

gcbrakkenstein.nl

Apotheek:

- Persoonlijke aandacht en uitstekende service
- Gratis bezorging, ook na 18:00
- Goede samenwerking met de huisarts voor optimale medicatiebewaking

024 208 22 88

Huisarts:

- Laagdrempelige, betrokken zorg midden in de wijk
- Online zelf afspraken inplannen
- Mogelijkheid tot e-mail consult
- Inloopsprekkuur

024 355 23 39

Heyendaalseweg 288
6525 SM Nijmegen

Bedrijvigheid in Brakkenstein

Brakkensteiner Marco start optiek in binnenstad

Marco van Marwijk en zijn vrouw Anita startten onlangs een winkel in de Stikke Hezelstraat, hartje stad. Van huis uit is Marco een rasechte Brakkensteiner.

“Ik kom uit Brakkenstein, ben er opgegroeid en leerde er mijn vrouw kennen. Mijn ouders wonen er nog steeds”, vertelt Marco enthousiast. Toen hij het huis uit ging, kwam hij in de Albert Schweizerlaan terecht. Twintig jaar woonde het gezin daar. “Maar Brakkenstein bleef trekken. Ik heb altijd gezegd: als er iets moois vrijkomt, dan gaan we terug”. Toen er een huis aan de Pater Eijmardweg vrijkwam, sloeg Marco zijn slag en het gezin keerde terug naar Brakkenstein.

Levendigheid

Het dorpse karakter van de wijk spreekt Marco enorm aan, net als de ligging en het gegeven dat je in de wijk geregeld bekenden tegenkomt. “Wel jammer dat de middenstand langzaam verdwijnt”, vindt Marco. “Veel winkels waren er op een gegeven moment voor de vergeten boodschappen. En daar kan je niet van leven”. Hij wijst er ook op dat verenigingen de kleine middenstand altijd weten te vinden als ze sponsors nodig hebben, maar daar staat weinig tegenover. Goodwill natuurlijk, maar weinig extra klandizie en daar zouden de consumenten wat Marco betreft best eens over mogen nadenken. Want midden-

stand geeft levendigheid aan een wijk. Hij wijst naar Nijmegen-Oost, waar een gezonde mix is van afwisselende bouw, horeca en middenstand.

Ondernemer

Marco is op een bijzondere manier middenstander geworden. Hij was aan het begin van zijn carrière postbode. Daarna werd hij medicijnbezorger voor een grote apotheek in Millingen aan de Rijn. Toen de apotheker een drogisterij kocht in Millingen aan de Rijn kreeg Marco de sleutels en werd er winkelier. Twintig jaar geleden kreeg hij de gelegenheid zelf een drogisterij te beginnen en het vak te leren in winkelcentrum Notenhout. Marco: “Mijn vriend Gaico Willemsen van Willemsen verzekeringen aan de Van Peltlaan heeft me enorm geholpen met de aankoop en de weg ernaartoe”. De vrijheid die hij als ondernemer heeft, spreekt Marco enorm aan. En hij vindt het fijn om met klanten te werken. “In loondienst dacht ik om 3 uur ’s middags: ‘Het is pas drie uur’, als zelfstandige denk ik ‘Het is alweer 3 uur’. De dag is omgevlogen en ik moet nog zo veel”, zegt Marco over het verschil tussen loondienst en zelfstandig ondernemerschap.

Optiek

De drogisterij in winkelcentrum Notenhout hebben Marco en Anita niet meer, maar wel een drogisterij in het winkelcentrum aan de Molukkenstraat. Daar is ook een hoekje ingericht voor de verkoop van Eye Love-brillen. Dat loopt zo goed, dat Marco de stap durfde te wagen naar een Eye Love winkel in hartje centrum. “Ik ben geen opticien, maar heb wel een degelijke opleiding gehad. Het gaat om hele goede brillen voor een goede prijs: we zijn verreweg de goedkoopste optiek van Nijmegen”, verklaart hij. Een bijzonderheidje voor wat betreft de toekomst wil hij wel alvast verklappen: de winkel aan de Stikke Hezelstraat gaat ook kleding en ‘tap-geuren’ verkopen. Tapgeuren zijn parfums die de klant zelf kan testen en als het bevalt in een flesje kan tappen. Aan het eind van iedere werkdag keert Marco terug naar Brakkenstein, want “ik draag eigenlijk alles wat met Brakkenstein te maken heeft een warm hart toe”.

Tekst: Paul de Jager
Foto's: Hans Ronhaar

4 AED-apparaten dag en nacht bereikbaar in onze wijk

In Nederland krijgen wekelijks ruim 300 mensen een hartstilstand of hartrit-mestoring buiten het ziekenhuis. Snel starten met hulp/reanimatie is cruciaal omdat na zes minuten al hersenschade kan ontstaan. Komt er een AED bij het slachtoffer dan stijgt de overlevingskans.

Peter Saras (vertegenwoordiger Stichting AED Dukenburg en Hartslag-Nijmegen): 'Brakkenstein was een van de Nijmeegse wijken die achterliep met de bereikbaarheid van AED-apparaten. In samenwerking met de gemeente is sinds 2013 vanuit Dukenburg gestart met het naar buiten plaatsen van de gemeentelijke AED's uit wijkcentra, sporthallen enz. Wij kunnen helpen met aanschaf en adviezen, via onze inkoopkanalen kan er verantwoord materiaal ingekocht worden.

In Brakkenstein zijn onlangs AED's geplaatst aan de buitenzijde van het gebouw Roomsche Leven, speeltuin Brakkenfort en bij de atletiekbaan halverwege de Pastoor Schelstraeteweg. Bij het clubhuis van Kolping-Dynamo

zorgde de gemeente voor de buitenkast en schafte de club een AED aan. Nu zijn 35 gemeentelijke apparaten 'buiten' geplaatst.'

Waarom is buiten plaatsing zo belangrijk?

Veel AED's zijn aanwezig in zorgcentra, wijkcentra, scholen, speeltuinen en huisartspraktijken. Die zijn niet 24 uur per dag open. Door de apparaten buiten in de openbare ruimte te plaatsen, kunnen meer mensenlevens worden gered. Op dit moment zijn er ruim 100 buiten-AED's in Nijmegen. Het is de bedoeling dat in Nijmegen een dekend netwerk van 'burgerhulpverlener' en AED's aanwezig is, zodat binnen zes minuten mensen met hartfalen hulp kunnen krijgen.

Wat is een AED (Automatische Externe Defibrillator) en hoe werkt het?

Het is een apparaat dat bij een hartrit-mestoring een schok geeft, waardoor mogelijk het hart weer gaat kloppen.

Hoe kun je burgerhulpverlener worden?

Door je aan te melden bij Stichting HartslagNu. De stichting AED Dukenburg verzorgt ook de cursussen die aan bewoners gegeven worden. Voor een basale reanimatiecursus zijn geen toelatingseisen. Wel is het wenselijk dat je op de knieën kunt zitten en voldoende uithoudingsvermogen hebt, omdat reanimeren inspannend is. De meeste zorgverzekeringen vergoeden deze cursus in de aanvullende verzekering. Je kunt ook bij de Oranje Kruisvereniging, een van de Nijmeegse EHBO-verenigingen of de universiteit (Taskforce QRS) een cursus volgen.

HartslagNijmegen is een samenwerking tussen de Nijmeegse AED stichtingen (Stichting AED Dukenburg, stichting AED Nijmegen West), RAV Gelderland Zuid, HartslagNu en Radboudumc. HartslagNu zorgt voor de oproepen aan burgers via sms of whatsapp.

Overigens in noodgevallen mag iedereen het apparaat gebruiken.

Ben je al opgeleid in reanimatie, dan kun je je aanmelden via de app 'HartslagNu nieuw' of de website van www.hartslagnu.nl, waarna je als vrijwilliger toegang kunt krijgen de dichtstbijzijnde AED in voorkomend noodgeval.

Uitleg van de AED aan Roomsch Leven.

Ik spreek met Peter Saras af bij het AED apparaat op Roomsch Leven. 'Stel,' zeg ik, 'dat hier iemand op het plein niet meer ademhaalt.' 'Kijk,' zegt Peter, 'hier op het kastje staat met een pictogram dat je 112 moet bellen. De centralist staat je dan te woord en het alarmsysteem op de meldkamer wordt geactiveerd. De dichtstbijzijnde AED wordt opgezocht door het systeem. Alle vrijwilligers binnen een redelijk gebied rond het slachtoffer krijgen een sms- of whatsapp-bericht met de locatie van het slachtoffer, een deel krijgt ook het adres en pincode van de dichtstbijzijnde AED's.

De centralist blijft ondertussen aan de telefoon en instrueert je dan hoe je kunt starten met reanimeren.'

Peter beschikt ook over de code, hij opent het kastje en daarna het etui waar het AED-apparaat in zit. Hij opent het etui, zet de AED aan en dan begint een stem te vertellen wat je moet doen. Peter laat op de telefoon zien dat in de net genoemde cirkel 105 mensen zijn aangemeld bij HartslagNu, dat zijn mensen die kunnen helpen totdat de ambulance er is.

Peter vertelt dat in verschillende wijken initiatieven zijn genomen op bijvoorbeeld straatniveau, maar er zijn ook particulieren die een apparaat aanschaffen. De gemeente betaalt niet mee aan deze initiatieven, maar ondersteunt door middel van publicatiemateriaal.

In gesprek met Rudi Michiels van Roomsch Leven.

Rudi Michiels is bestuurslid van de Margaretha Sinclair Stichting, eigenaar van het gebouw Roomsch Leven. Ik vraag hem hoe de AED er is gekomen.

Paul Wouters van Harmonie Tarcisius die repeteert in Roomsch Leven begon er een paar jaar geleden over. Rudi heeft dit opgepikt. Hij is al 30 jaar lid van het Oranje Kruis en heeft zich hard gemaakt binnen het bestuur om een AED aan te schaffen. De AED kost ongeveer € 1.900. In samenwerking met Stichting Michael (de huurder en gebruiker van gebouw Roomsch Leven) is de plaatsing en de aansluiting zelfstandig uitgevoerd. Rudi gaat het onderhoud verzorgen. 'De volgende stap,' zegt Rudi, 'is dat gebruikers van het gebouw een reanimatiecursus gaan volgen.'

Mensen uit Brakkenstein die zelf met een AED in de straat of buurt aan de slag willen, kunnen een email sturen naar hartslagnijmegen@outlook.com.

Tekst: Henk Sikking.

Foto's: Marieke van Halen

AED Roomsch Leven

De Tarcisiusschool denkt weer aan de bewoners van de Veste

Traditioneel gaan de kinderen van de Tarcisiusschool met Palmpasen naar de Veste met hun fraai versierde Palmpaasstokken. Helaas kon dat dit jaar vanwege de Corona-crisis niet doorgaan. Daarom brachten ze dit keer symbolisch een Palmpaasstok naar de bewoners van de Veste met zelfgemaakte werkjes en wensen! Het zijn de kleine dingen die het doen!

Palmpasen uit nood even anders >>

Mooie palmpasenstokken voor de Veste!

Optocht basisschool Brakkenstein

Het is alweer even geleden, maar op vrijdag 21 februari was Basisschool Brakkenstein helemaal in de feeststemming. De hele dag vierden de leerlingen CARNAVAL op school! De dag werd geopend door Mandy Gerardu. Nog maar net was zij officieel benoemd tot directeur van deze school en nu moest zij de leiding alweer uit handen geven. De sleutel kwam namelijk in handen van de prinsen van Het Knippestekkie: Prins Stan I en jeugdprins Bas I. Samen met hun kabinetten gingen zij op die vrijdag (en de rest van het carnaval) voorop in het feestgedruis.

Onze Brakkensteinse leerlingen weten wel hoe ze moeten feesten. Iedereen was leuk verkleed en helemaal voorbereid op het schoolcarnaval. In de klassen werd er geknutseld, gehost, geschminkt en gespeeld. Veel gezelligheid met elkaar en met de juffen en meesters.

Om 10:15 trok iedereen naar buiten en ze gingen per klas op het schoolplein klaarstaan. Daar kwam de echte prinsenwagen van het Knippestekkie al aanrijden. Elk jaar wordt deze wagen beschikbaar gesteld door familie Verstraaten van de Houtlaan. Superfijn dat ook de schooloptocht hiervan gebruik

mocht maken! De beide kabinetten pasten er mooi samen op, de muziek ging aan en daar was de start van de eerste schooloptocht van basisschool Brakkenstein sinds tijden. De groepen 3 t/m 8 sloten meteen enthousiast aan met hun versieringen en spandoeken. Halverwege de route kwamen ook de kleuters erbij. De hele school trok door de wijk! Gelukkig stonden belangstellende buurtgenoten te kijken langs de route, te klappen in hun voortuinen of te zwaaien van achter hun ramen.

Na de optocht volgde de spannende prijsuitreiking. Drie mooie trofeeën stonden klaar voor de winnaars. Groep 4 won de eerste prijs, groep 5/6 werd tweede en groep 7 won de derde prijs. De dag werd verder afgesloten in het Roomsche Leven, onze eigen Brakkensteinse feestzaal, waar de hele carnaval leuke activiteiten georganiseerd werden, voor jong tot oud(er). En wie weet is er volgend jaar wel weer zo'n leuke schooloptocht!

Tekst Annemiek Kruijsen

Foto: Marieke van Halen

Ondersteuning vanuit BUUR

Het afgelopen jaar zijn wij bij BUUR bezig geweest met het neerzetten van het sociale project voor senioren in Brakkenstein. Daar zijn mooie activiteiten uit voortgekomen die met veel plezier door senioren bezocht werden. Zo zou vandaag (op het moment dat ik dit schrijf) de vernieuwde aanschuiftafel weer plaats hebben gevonden. Een keer in de maand op maandagavond aansluitend aan de bingo van 17.00-19.00 gezellig samen eten. Deze avonden werden goed bezocht, zo'n 25 personen per keer. Met hulp van vrijwilligers konden we er een mooie avond maken, met een lekkere maaltijd, een drankje en aandacht voor iedereen.

Door het corona-virus hebben ook wij -zoals zovelen- alle activiteiten moeten annuleren. Het is niet fijn maar wel noodzakelijk om zo het Corona-virus zo min mogelijk te verspreiden.

In deze tijden proberen we met z'n allen wat te betekenen voor de mensen die getroffen worden door de maatregelen rondom het Corona-virus met name de senioren.

We hebben bij BUUR een hulplijn in het leven geroepen. Tot nu toe zijn er vragen betreffende maaltijden en hulp bij boodschappen doen gesteld en die hebben we al op kunnen lossen. Fijn dat we dat al hebben kunnen doen.

Het zijn geen makkelijke tijden en zeker niet voor degene die nu hele dagen binnen zitten. Wij hopen dat jullie veel lieve mensen om jullie heen hebben en dat BUUR daar waar nodig is een helpende hand kunnen bieden. Bij BUUR is er de mogelijkheid een maaltijd te bestellen en te laten bezorgen, maar je mag ook bellen voor een gesprek of om een boodschap te laten doen.

Hieronder wat informatie over het bestellen van een maaltijd voor senioren. Iedere dag wordt er op de facebookpagina van BUUR bekend gemaakt wat het menu van de dag zal zijn. Er is iedere dag keuze uit een vlees/visgerecht en een vegetarisch gerecht.

Veel senioren zullen misschien geen gebruik maken van facebook, dan is er de mogelijkheid tussen 15.00 en 16.00 uur te bellen naar BUUR om te informeren naar het gerecht van de dag en het te bestellen. Het telefoonnummer om een maaltijd te bestellen is het vaste nummer van BUUR 024 66 346 59. Voor senioren geldt een korting. Normaal zijn de kosten 12,50 euro nu betaal je 10 euro voor een hoofdgerecht inclusief sla of groenten. De maaltijden kunnen bezorgd of opgehaald worden (tussen 18.00-19.00 uur). Het bedrag kan via een tikkie voldaan worden of contant betaald worden (gepast).

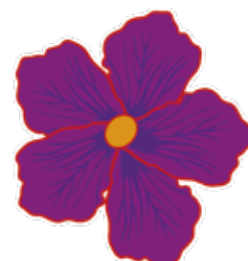
Mocht men andere hulpvragen hebben dan kun je een mail sturen naar stichting@buurbrakkenstein.nl of op maandag en donderdag tussen 10.00 en 14.00 uur bellen naar het volgende nummer 06-12262376. Ik zal dan proberen de vragen te beantwoorden en daar waar mogelijk is hulp te regelen. Ideeën om het voor iedereen iets leuker te maken zijn natuurlijk ook van harte welkom.

Vele groeten van BUUR

Team BUUR

Sylvia Thijssen

Coördinator sociaal project voor senioren

Wie o wie weet waar o waar dit te vinden is in onze wijk?

Deze waar o waar is dit keer even anders dan anders. In deze tijden sturen we u namelijk niet graag op pad voor iets wat niet meteen noodzakelijk is. Daarom een waar o waar-foto die u (of toch wel de meesten van u hopen wij) zo vanuit uw eigen raam waar kunt nemen. We kijken uit naar het aantal inzendingen.

Wat niet veranderd is, is dat wij onder de inzendingen weer een heerlijke taart verloten! Mail uw oplossing naar wijkblad.brakkenstein@gmail.com
Of bel uw oplossing door naar Henk:
06-25356417

Deze stoel is te vinden in de Lindanusstraat, dat was door een aantal wijkgenoten goed opgemerkt.

De taart gaat deze keer naar de heer Bastiaans. Proficiat!! We nemen contact op over een verantwoorde bezorging. Smakelijk alvast.

De Avondvierdaagse voor Ouderen en Minder Validen 2020 afgelast

Helaas, ook wij ontkomen niet aan de gevolgen van het Corona-virus. Na rijp beraad hebben wij besloten de 47ste A4Daagse voor Ouderen en Minder Validen 2020, die stond gepland van 8 t/m 11 juni a.s., niet door te laten gaan. Wij gaan er van uit dat er dit jaar onvoldoende ruimte in de goed-weer-periode zal zijn om de Avondvierdaagse op een ander

tijdstip te organiseren. Wij hopen u allen tijdens de A4daagse voor Ouderen en Minder Validen 2021 weer te ontmoeten.

*Met vriendelijke groet,
Namens bestuur Stichting A4D Ouderen en Minder validen
Giel Kok*

OPROEP AAN DE BUURT:

Het is heel stil in Boszicht, aan de Heemraadstraat nummer 10. Er mag geen namelijk bezoek meer komen. Op allerlei manieren proberen de medewerkers aandacht aan de bewoners te schenken, want het is soms saai en eenzaam. Nu hangt er sinds kort een waslijn buiten bij Boszicht. Buurtbewoners kunnen daar teke-

ningen, kaarten of briefjes aan ophangen. Medewerkers van Boszicht bezorgen de schrijfsels, plaatjes en foto's dan weer bij de bewoners. Doe je mee? Maak je een mooie tekening? Heb je nog een leuk verhaal liggen? Maak je rebussen? Of mooie kaarten? Deel het allemaal via de waslijn!

2000 - 2020

20 jaar fysiotherapie in Brakkenstein

van Houtlaan naar Kanunnik Boenenstraat 8

024 355 98 94

info@fysiotherapiebrakkenstein.nl
www.fysiotherapiebrakkenstein.nl

Onze deur staat open voor de juiste fysiotherapie voor iedereen!

Gaertner
ergonomische meubelen

Gezond zitten ? Zo zit dat!

Of het nu gaat om de ideale ergonomische stoel op kantoor of de relaxfauteuil thuis, om de opsta-stoel voor de senior of een designstoel voor een bijzonder interieur, met ruim dertig jaar ervaring is Gaertner een aanspreekpartner voor ieder die begrijpt hoe belangrijk zitten is voor gezondheid, comfort en welbevinden.

In deze regio zijn wij als ergonomisch kenniscentrum uniek. Onze dienstverlening is altijd maatwerk en onze jarenlange ervaring en kennis een absolute meerwaarde. Ergonomie is altijd de rode draad. We zijn merkonafhankelijk en bieden een brede range aan producten van gerenommeerde merken.

Gaertner Ergonomische Meubelen • Heyendaalseweg 165, Nijmegen • Telefoon: 024 356 8390 • www.gaertner.nl

Oproep van het Radboud Senioren Koor

Wij – het Radboud Senioren Koor – zoeken mensen, vooral heren, die een uitdaging aandurven. Je leert bij ons, bij de inzingoefeningen, niet alleen met trillende tong en lippen een helikopter nadoen, maar je krijgt ook écht zangles om ons geweldige repertoire van Mozart tot Bernstein te leren zingen.

Kom bij ons kijken en luisteren. Wij repeteren ieder donderdagmorgen van 10.00 tot 12.00 uur in het wijkcentrum Hatert, Couwenbergstraat 22. In 2019 vierde het Radboud Senioren Koor haar dertig jarig bestaan, met

een druk bezocht concert in De Ark in Nijmegen Oost. Het koor staat onder leiding van Eugene Ceulemans een bekend koordirigent in Nijmegen en omstreken. Na de zomervakantie verhuisden we naar het wijkcentrum in Hatert. We begonnen daar welgemoed met een volledig koor, maar inmiddels hebben we door ziekte drie bassen verloren. Hierdoor is de klankbalans in het koor niet meer zoals het nog kort tevoren was. We hebben nu dringend bassen nodig om ons concertprogramma van het komende jaar te kunnen uitvoeren. Ook ander stemmen, tenoren, alten en sopranen zijn van harte welkom, maar

nieuwe bassen worden met extra gejuich ontvangen.

Kom een keer luisteren en maak een afspraak. U kunt ons bereiken via:

Ton Moens:

tel. 3551380;

e-mail: t.e.moens@planet.nl

Ton van Munster:

tel. 3567255;

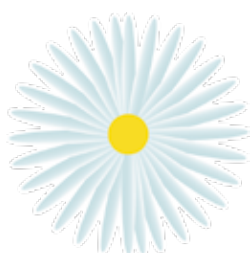
e-mail: a.th.v.munster-v@hccnet.nl

*Namens het Radboud Senioren Koor,
Frans Geertsen*

Van een lezer: Favre huis heette Miriam

In het oktobernummer van vorig jaar (pagina 36-37) plaatsten we het verhaal over het Favre huis aan de Heyendaalseweg nummer 282. Van Mart Jansen, trouwe lezer uit Rotterdam ontving de redactie een opmerking over de naamgeving van het huis. De redactie heeft het nagezocht: het huis droeg vroeger de naam 'Miriam', totdat in 2012 de Jezuïeten het huis aankochten en het de naam Favre gaven. Naar de Fransman Pierre Favre (1506 – 1546), één van de stichters van de jezuïtenoorde.

Dank je wel Mart, voor deze toevoeging aan het verhaal!

ONDERNEMENDE PEDAGOGISCH MEDEWERKER GEZOCHT

Voor ons antroposofisch
kinderdagverblijf

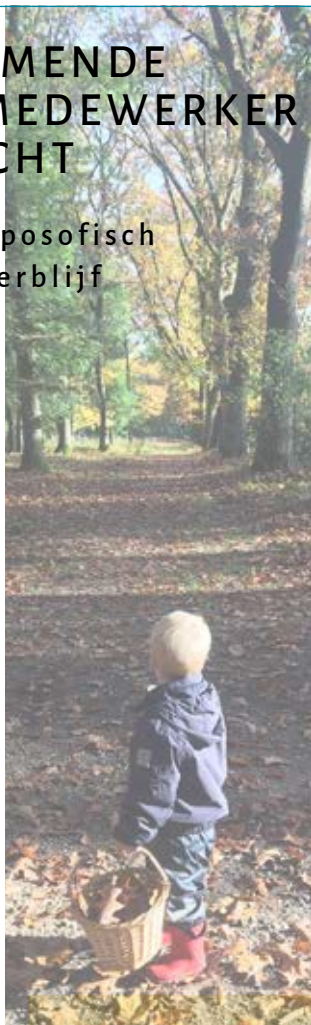
Wil jij werken in een gezellig
kleinschalig kinderdagverblijf met
leuke enthousiaste collega's?

- Wil jij werken als zelfstandige?
- Heb je een afgeronde
pedagogische opleiding (niveau 4)
- Heb jij affiniteit met antroposofie?

Interesse?

Voor meer informatie, kijk op
www.heemhuys.nl

Stuur een mail of bel naar:
Tel: 0619892491
E-mail: opaaltje@heemhuys.nl

DE BRUIN & DE BRUIN

ELKE DAG VERS...

De Bruin & De Bruin BV

Heyendaalseweg 219
6525 SG Nijmegen

☎ (024) 3551570

🏠 www.debruin-debruin.nl
✉ info@debruin-debruin.nl

KUNSTMAGAZIJN

UITLEEN • GALERIE • DESIGN

- Kunst ervaren in onze galerie
- Kunst lenen al vanaf € 8,- per mnd
- Aantrekkelijke kortingen door erbij te sparen
- Leuke kunstcadeaus en designartikelen
- Geef een kunstbon cadeau

Kanunnik Mijlincstraat 1-3 6525 WS Nijmegen
T: 024 82 00 315 • E: info@kunstmagazijn.nl

Openingstijden:

woensdag t/m zaterdag van 12.00 tot 17.00 uur

www.kunstmagazijn.nl

BELASTINGAANGIFTE?

Voor u kan het leuker en makkelijker!

Kijk op www.schoutenfiscaal.nl
of bel 06 - 22 99 05 20

Jolanda Schouten - van Baarsen RB
Belastingconsulente
Heiweg 212
6533 PH Nijmegen

SCHAAR & HAAR

Dames wassen, knippen & drogen	23,-
Heren wassen, knippen & drogen	20,-
Kinden knippen (0-9)	13,-
Tieners knippen (10-18)	17.50,-
Studenten tarief	15,-
Permanente haartinting v.a.	31,-
Spiegel v.a.	26,-
Highlights en/of lowlights v.a.	23,-

Openingstijden:

Woensdag - Donderdag - Vrijdag : 09.00 - 17.30
Zaterdag : 09.00 - 14.00

📞 Bel voor een afspraak naar: 024-6639958

📘 Like ons op facebook!

📍 Heyendaalseweg 203
Nijmegen 6525 SE

Mijn ... puntjepuntje ... is de beste

Vandaag (door bekende omstandigheden weer) aan het woord: Omar Simons (7 jaar)

Wie of wat is de beste?

Onze poes Momo

Waarom?

Omdat ze het echt verdient dat ze met haar 18 jaar in het blad komt.

Hoe lang al?

Zo lang ik leef. Zeven jaar dus!

Leukste herinnering?

Dat ik een keer op de bank lag met een kussen op mijn benen en dat Momo daarop ging zitten.

Over drie jaar?

Hoop ik dat ze nog leeft. Dan ben ik al tien en is zij wel 21!

Mijn puntjepuntje hoeft van mij nooit ...

iets moeten.

Zonder mijn puntjepuntje ben ik ...

echt niet blij.

Is er dan niets stoms aan?

Eigenlijk niet echt.

Dankjewel, doe!

Oké.

Heb jij ook een beste? Wil jij misschien ook in 'mijn puntjepuntje'?
Mail dan onze redactie: wijkblad.brakkenstein@gmail.com

Feest en activiteiten in de wijk

Feestjes moeten we even uitstellen, net als veel andere dingen. Maar gelukkig leggen we met elkaar een hoop vast op foto's. Deze keer kijken we terug op het carnavalsfeest en veel geboorte- en verjaarsfeestjes. Waarschijnlijk zonder bezoek, maar toch allemaal gefeliciteerd! Ondertussen is het stil buiten: lege straten, lege schoolpleinen, een gesloten café of sportschool, een eenzaam stoepkrijkunstwerk en het recent aangelegde moestuinprojectje aan de Driehuizerweg. Nog meer foto's uit de wijk vindt u op www.mijnbrakkenstein.nl. Neem 'ns een kijkje!

WILT U UW WONING VERKOPEN?

Driessen Makelaardij is al meer dan 40 jaar vertrouwd en ondernemend in uw regio. Uw persoonlijke NVM Makelaar Taxateur *Mario de Vries*. Met een enthousiast en deskundig team, dat conform de NVM-regelgeving geschoold is, staan wij 6 dagen per week graag voor u klaar!

“Vindt u het normaal om opstartkosten te betalen? Wij niet! Ons motto: eerst presteren! Daarom betaalt u bij ons geen kosten vooraf.”

MARIO DE VRIES

Geen opstartkosten en no cure no pay

Vindt u het normaal om opstartkosten te betalen? Wij niet! Ons motto: eerst presteren! Daarom betaalt u bij ons geen kosten vooraf. De verkoopkosten worden pas bij de notariële overdracht (wanneer u de koopsom ontvangt) verrekend.

Standaard de beste toppositie voor uw woning op funda

Ook op de woningsite Funda wordt uw woning prominent gepresenteerd door inzet van het Funda-Presentatiepakket. Hierdoor wordt uw woning altijd op een prominente plek gepresenteerd. En hoe meer mensen uw woning zien, hoe groter de kans op bezichtigingen en dus ook op een verkoop.

Verkoopplannen en benieuwd naar de waarde van uw woning?

Of heeft u een woning op het oog en wilt u hulp bij de aankoop? Neem dan contact op met ons kantoor om een vrijblijvende afspraak in te plannen.

Driessen Makelaardij
Al 40 jaar uw huismakelaar

Driessen Makelaardij Nijmegen
St. Annastraat 18, Nijmegen
Telefoon: (024) 360 70 55
nijmegen@driessenmakelaardij.nl

Driessen Makelaardij Wijchen
Kasteellaan 23, Wijchen
Telefoon: (024) 64 90 100

Belangrijke telefoonnummers

- Advies- en Steunpunt huiselijk geweld: Bel met Veilig Thuis op 0800-2000
- Alarmnummer: 112
- Apotheek Wilhelmina Brakkenstein, Kanunnik Mijlincstraat 5, (024) 3 553 062
- Apotheek: Zuider Apotheek Brakkenstein, Heyendaalseweg 288, (024) 2 082288
- Stichting Begraafplaats St. Barbara Brakkenstein: begraafplaats: 06-4576 2398; administratie: (024) 3551148
- Brandweer: (024) 3 297 599
- Breng Klantenservice: 0900 266 63 99; van ma t/m za van 8-19 uur
- Bureau Toezicht: 14 024
- BUUR - Wijkplaats & Eetcafé: (024) 663 4659
- Buurtsportcoach Brakkenstein: Willem Hock: 06-25743328
- Canisius Wilhelmina Ziekenhuis: (024) 3 657 657
- Dar Klantenservice: ook Grofvuilservice: (024) 371 60 00
- De Lindenberg: (024) 327 39 11
- Dierenambulance: (024) 355 02 22
- Discriminatie, Ieder1Gelijk: (024) 324 04 00
- Edwin van Haveren, wijkmanager, via secretariaat wijkmanagement: (024) 32 99 675
- Gemeente Nijmegen: 14 024
- GGD: 088-1447144
- Helen Franken, wijkregisseur: 06 51 499701
- Huisartsenpost Nijmegen en omstreken: 0900 88 80
- Kindertelefoon: 0800 04 32
- KBO Wijkcomité Brakkenstein: is opgeheven; tijdelijk secretariaat KBO bellen: (024) 377 46 85
- Lux: 0900 589 46 36
- Medisch centrum Brakkenstein: (024) 355 23 39
- Meld- en Herstellijn van de gemeente Nijmegen: 14 024
- Meld Misdaad Anoniem: 0800 – 7000
- Meldpunt Kindermishandeling: 0800 – 2000
- Milieupolitie: 14 024
- Politie: 0900 88 44 via dit algemene nummer is ook Jan van Uden, wijkagent te bereiken
- Radboudumc: (024) 361 11 11
- Sint Maartenskliniek: (024) 365 99 11
- Slachtofferhulp: (024) 323 33 22, 0900 0101
- Sociaal Wijkteam Zuid: 088 00 11 300
Voor vragen en problemen rond ziekte en beperkingen, zelfstandig wonen en voorzieningen, zo veel mogelijk oplossingen in de buurt
- Stadsschouwburg en Vereniging: (024) 322 11 00
- Talis: Mazin Maasoom Taliscontactpersoon voor Brakkenstein, 06-50 696054
- STIP Zuid Info en advieslijn: (024) 350 20 00. Vanaf 1 oktober zijn wij te vinden in Wijkcentrum De Schakel in Grootstal aan de Archimedesstraat 9. Openingsuren: maandag 9.30-12.30, dinsdag 13.30 tot 16.30 en vrijdag 9.30 tot 12.30.
- Wijkraad Brakkenstein, voorzitter Hermine Groenendaal: 06-51991276
- Wijkwebsite www.mijnbrakkenstein.nl, kunt u niet op internet en hebt u vragen: 06-25356417
- Zonnebloem Brakkenstein: voor bezoek Marian Top: (024) 356 34 95, voor inlichtingen Ankie Jansen: 06-50283635
- ZZG-zorggroep: (024) 366 57 77 vraag om team Wijkverpleging Brakkenstein

Het weerbare Brakkenstein

Terwijl ik dit schrijf, verkeert de wereld in crisis. Mijn online nieuwsoverzicht wordt overheerst door het c-woord. Alleen een los bericht over agressie tegen deurwaarders springt er als vreemde eend toevalligerwijs nog tussendoor. Tegelijk is er, voor boekenliefhebbers zoals ikzelf, nog enig vermakelijk nieuws in het betreffende coronakader: oude literaire klassiekers die het onderwerp van ziekte en epidemie centraal stellen, blijken onverwacht in - soms hernieuwde - bestsellers te veranderen.

Zo blijkt het boek 'De Pest' van Albert Camus, uit 1947, volgens de verkoopcijfers als zoet broodje over de toonbank te vliegen. Voor wie dat boek toevallig niet op zijn literatuurlijst had staan voor zijn examen Frans, een korte samenvatting: het verhaal speelt zich af in een stad, waarvan Camus de geleidelijke verovering door de dodelijke pest beschrijft. Op zeker moment wordt de stad wegens de ziekte van de buitenwereld afgesloten. Camus beschrijft de evolutie van de menselijke reacties bij dit voortschrijdende onheil: van onverschilligheid naar ontkenning, naar wanhopige bestrijding en - ten slotte - naar berusting.

Toch gaat het verhaal van 'De Pest' - zoals steeds in het werk van Camus - in feite niet over de ziekte zelf, maar over de absurditeit van het (nood)lot. We leven in een absurde wereld, zo stelt Camus. Waar het om draait is je van die absurditeit bewust te worden. Of dat nu een oorlog is. Een natuurramp. Of een uit de hand gelopen ziekte. Steeds opnieuw raakt de mens op universeel vlak - en daarmee op uiterst persoonlijk niveau - in gevecht gewikkeld met de dood.

Over dat menselijke gevecht met het noodlot hebben we het niet graag. Nu lijkt het toch een onvermijdelijk onderwerp. Er is immers het onontkoombare besef dat dit niet langer een 'ver van ons bed' show is. Het betreft geen ver van ons verwijderde oorlog. Het gaat niet om een verafgelegen rampgebied. De absurditeit is persoonlijk geworden. En met persoonlijk, daarmee bedoel ik eigenlijk: relationeel. Het gaat

namelijk niet (alleen) over hoe wij, persoonlijk, omgaan met de ziekte. Het gaat óók over hoe wij met elkaar blijven omgaan.

Hoe blijven we samen leven? Want feit is: de actuele absurditeit van het huidige noodlot isoleert ons. Mensen die we dagelijks of wekelijks ontmoeten, aan wie we steun onder vinden, ontmoeten we noodzakelijkerwijs niet langer. Een hand of knuffel aan een goede vriend wordt niet langer gegeven. Fysieke contact wordt begrensd. "Meer eenzaamheid dreigt voor ouderen door het c-virus," kopte een nieuwsbericht in het sociale domein onlangs: "Niet langer meer op visite!" Ik kan me zo voorstellen dat dit niet alleen voor ouderen geldt. Het betreft iedereen die 'afhankelijk' is van vormen van sociaal contact die 'kunstmatig' opgezet zijn.

Het is blijkbaar niet alleen onze fysieke gezondheid die onverwachts op het spel staat. Ook onze sociale gezondheid staat, in confrontatie met het lot, plotseling onder druk. Het is volgens mij daarom belangrijk om deze andere dimensie, die naast de fysieke gezondheid óók bestaat, in het vizier te houden. Want voorbij de fysieke grenzen bestaan er andere manieren om contact te houden. We hebben de telefoon. Er zijn apps. Er is mail. Er zijn online wijkplatforms als Mijn-Brakkenstein. Kortom: er zijn andere manieren om elkaar te laten weten dat we nog altijd samen zijn.

Het is, denk ik, daarbij goed om te onthouden: sociaal weerbaar zijn we nooit alleen. Dat zijn we, hoe dan ook, samen. Laten we daarom - hoe dan ook, in welke omstandigheid dan ook - blijven zoeken naar andere manieren om elkaar te bereiken. Om te kunnen zeggen: we kunnen elkaar fysiek misschien niet bereiken, maar niemand hoeft alleen te zijn.

Laten we, voorbij ziekte - en in feite, voorbij alle mogelijke vormen van noodlot die ons mogelijkwerwijs isoleren en scheiden van elkaar - blijven werken aan gezamenlijk en weerbaar Brakkenstein!

Rogier Teerenstra

“Een brede fysiotherapiepraktijk met de focus op de behandeling van sporters en ouderen.”

MMfysio in Brakkenstein

Last van oedeem?

Oedeem is een vochtophoping in een deel van het lichaam, bijvoorbeeld de benen. U merkt dat onder andere aan een strakke, gespannen huid, pijn en tintelingen en een zwaar, vermoeid gevoel in het betreffende lichaamsdeel. Sinds kort mag Lieke zich oedeemtherapeut noemen. Heeft u last oedeem dan kan Lieke u helpen om dit vocht kwijt te raken!

Fysiotherapie bij Parkinson

Als u de ziekte van Parkinson hebt, ervaart u de gevolgen daarvan elke dag. Als u deze problemen ervaart kunt u veel baat hebben bij fysiotherapie. Wij kunnen u helpen om (weer) in beweging te komen en actief te blijven. Daarbij hoort goede voorlichting over uw ziektebeeld. De behandeling wordt afgestemd op uw eigen situatie. Doel is het verbeteren of behouden van uw zelfstandigheid en veiligheid.

Revalidatie na operatie

Als u geopereerd bent en uw lichaam weer opnieuw in beweging moet komen, is het belangrijk om daarbij fysiotherapeutische hulp te krijgen. Hierdoor verloopt uw revalidatie sneller en op een verantwoorde manier. Wij bezitten in onze praktijk expertise op het gebied van revalidatie na vrijwel alle operaties. U kunt bij ons snel terecht voor een afspraak. In overleg behandelen wij ook aan huis.

Dry needling iets voor u?

Ervaart u pijn en/of stijfheid op één plek in een spier, tintelingen in arm/been, hoofdpijn of duizeligheid. Dan kan dry needling u misschien helpen. Dry needling is een van de nieuwere behandelmethoden van de Nederlandse fysiotherapeut. Met een ‘droge’ (dry) acupunctuurnaald worden spieren aangeprikt. Er wordt geen vloeistof in de spier gebracht. Het doel van het aanprikken is om de spieren snel en langdurig te ontspannen.

info@mmfysio.nl

www.mmfysio.nl

024-3580779

Kanunnik Mijllinckstraat 75
Heemraadstraat 3